

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΓΡΑΦΕΙΑ: Γ' Σεπτεμβρίου 18, τ. 102, τηλ. 5235148

Ἰδιοκτήτης — ἐκδότης: ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ « Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ » Γ' Σεπτεμβρίου 18

Υπεύθυνος μετὰ τὸ Νόμο: Ὁ ἐκάστοτε Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

ΠΡΟΣΔΟΚΙΕΣ... ΕΥΡΩΠΑΪΚΕΣ

Μπήκαμε πιά στὴν Ε.Ο.Κ. καὶ κατὰ πὼς λέγονται καὶ γράφονται καθημερινὰ θὰ ριχτεῖ «πολὺ χρήμα» γιὰ τὴν ἀξιοποίηση τοῦ τόπου μας. Χρήμα Εὐρωπαϊκὸ γιὰ νὰ νοιώσουμε καὶ ἐμεῖς Εὐρωπαῖοι, νὰ δείξουμε στοὺς ξένους πόσες ὁμορφιὲς κρυμμένες μέχρι τὰ τώρα ἔχει ὁ τόπος ποὺ λέγεται Ἑλλάδα, μετὰ τίς πόλεις, τὰ χωριά, τίς ἀπέραντες θάλασσες καὶ τὰ ἀμέτρητα νησιά.

Μέτρα πολλὰ καὶ παροχὲς γιὰ τοὺς ἀγρότες. Ἡ γεωργία θὰ ἀναπτυχτεῖ πάρα πολὺ, θὰ γίνουν κτηνοτροφικὲς μονάδες, θὰ ἀξιοποιηθοῦν τουριστικά, πόλεις καὶ χωριά μετὰ ἔργα ὑποδομῆς, ξενοδοχεῖα, δρόμους κλπ.

Αὐτὴ λοιπὸν ἡ κατὰ πὼς λέγεται καὶ φαίνεται προοπτικὴ, μᾶς γέννησε μιὰ κρυφὴ ἐλπίδα, ἕνα πόθο, πὼς τὸ χωριὸ μας θὰ πάρει ἕνα μικρὸ κομμάτι ἀπὸ τὸ Εὐρωπαϊκὸ χρήμα, θὰ μπεῖ στὰ προγράμματα τῆς τουριστικῆς ἀνάπτυξης ὥστε νὰ γίνῃ ἕνας ξενῶνας νὰ κοιμοῦνται οἱ ἀπειροὶ φίλοι καὶ θαυμαστές του, θὰ γίνῃ ἕνας δρόμος τῆς προκοπῆς, θὰ ξανανθίσει ἡ κτηνοτροφία ἐκεῖ ποὺ παλιὰ 20.000 γιδοπρόβατα νέμονταν τὰ

πλούσια λειβάδια του καὶ σήμερα ἀπόμειναν γύρω στὶς 5.000.

Σὲ τοῦτα τὰ λίγα ποὺ γυρεύουμε ἔχουμε νὰ ἐπιδείξουμε ἕνα χωριὸ πανέμορφο, χτισμένον στὴν ἐλατόφυττη πλαγιὰ τῆς Γκιώνας, μετὰ ἕναν ὁρίζοντα ἀτέλειωτο ἴσαμε κεῖ ποὺ τὸ μάτι δὲν μπορεῖ νὰ δεῖ πλεότερο. Μιὰ ἀτέλειωτη καὶ σπάνια φυσικὴ ὁμορφιά καθὼς τὸ ἔλατο συνταιριασμένο μετὰ τὰ καρποφόρα δένδρα δίνουν ἕνα σπάνιο μεγαλόρρυθμο τῆς φύσης, καθὼς τὸ ἀφθονο χιόνι τοῦ χειμῶνα στὶς ἡμέρες πλαγιῆς τῆς Γκιώνας δημιουργεῖ ὅλες τίς προϋποθέσεις γιὰ χειμερινὸ τουρισμὸ καὶ σπόρ. Ὅμορφιὲς λοιπὸν σπάνιες καὶ ἀντάξιες τῶν ξακουσμένων Εὐρωπαϊκῶν ποὺ δὲν ἔχουν τίποτα περισσότερον νὰ ζηλέψουν.

Ὅ,τι λοιπὸν μέχρι σήμερα δὲν ἀξιοποίησε ἡ δική μας Πολιτεία καρτεροῦμε νὰ τὸ ἀξιοποιήσῃ ἡ Εὐρώπη καὶ ἀξίζει πραγματικὰ τὸν κόπο. Μιὰ προσδοκία, ποὺ ἐλπίζουμε νὰ μὴν διαφενστεῖ, νὰ μὴν χαθεῖ μέσα στὶς ὑποσχέσεις καὶ στὰ ἀνεκτέλεστα προγράμματα.

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου μας

εὐχεται

στοὺς ἀπανταχοῦ συγχωριανικοὺς καὶ φίλους

«ΚΑΛΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ

ΚΑΙ

ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΤΟ 1981

= ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ =

Τὸ φετεινὸ ἡμερολόγιον εἶναι κάτι μοναδικόν. Πολυσέλιδο μετὰ ἐγχρωμες φωτογραφίες ἀπὸ τῆς ζωῆς καὶ τίς ὁμορφιὲς τοῦ χωριοῦ ἀποτελεῖ στοιχεῖο ἀπαραίτητον γιὰ κάθε σπίτι. Ὅσοι δὲν τὸ προμηθευθήκατε τηλεφωνεῖστε στὸ γραφεῖο τοῦ Συνδέσμου (5235148) γιὰ νὰ τὸ λάβετε.

κουκουβιστιανὰ νέα

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ

Καὶ ἔφτασε ἡ μέρα ποὺ τὸ ὄνειρο ἔγινε πραγματικότητα. Στις 27 Ἰουλίου ἀνήμερα τοῦ πανηγυριοῦ, ἔγιναν τὰ ἐγκαίνια τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου, ποὺ ὁ Σύνδεσμός μας μὲ δαπάνες του καὶ προσωπικὴ ἐργασία τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. δημιούργησε ἓνα ζηλευτὸ χῶρο, ἓνα χῶρο ποὺ ἀνήκει σὲ ὅλους.

Στις 11 τὸ πρωῒ, μετὰ τὴ λειτουργία, ὁ ἱερεὺς τοῦ χωριοῦ μας Παν. Χασιακός, ὑψάλλο Ἁγισμὸ στὴν αἴθουσα τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου, ἐνῶ σύσσωμα τὰ δύο συμβούλια καὶ πλῆθος συγχωριανῶν παρευρίσκειτο μέσα καὶ ἔξω ἀπὸ τὴν αἴθουσα.

Μετὰ τὸ πέρας τοῦ ἁγιασμοῦ, ὁ ἱερεὺς Παναγιώτης Χασιακός, ἀναφέρθηκε μὲ συντομία στὸ ὠραῖο αὐτὸ ἔργο τονίζοντας, ὅτι καὶ ἡ ἐκκλησία συνέβαλε στὴν ὁλοκλήρωσή του καθ' ὅσον ἡ αἴθουσα αὐτὴ περιῆλθε στὴν Κοινότητα ὕστερα ἀπὸ παραχώρησιν τῆς ἐκκλησίας. Εὐχήθηκε δὲ νὰ ἀποβεῖ τὸ σημερινὸ ἔργο πηγὴ πνεύματος γιὰ τοὺς νέους τοῦ χωριοῦ μας.

Στὴ συνέχεια τὸ πλῆθος τῶν συγκεντρωθέντων παρακολούθησε τὶς ὁμιλίες τῶν προέ-

Οἱ συγχωριανοὶ παρακολουθοῦν τὴν οἰλία τοῦ προέδρου στὰ ἐγκαίνια τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου.

δρων τοῦ χωριοῦ καὶ τοῦ Συνδέσμου μας.

Ἀναφερόμενος στὴ μεγάλη αὐτὴ ἡμέρα γιὰ τὸ Σύνδεσμο καὶ τὸ χωριὸ μας, ὁ πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. Κώστας Βλάχος, εἶπε μὲ συντομία τὰ ἑξῆς:

Ἡ σημερινὴ μέρα ἔχει ἓνα ξεχωριστὸ χρῶμα, μιὰ μεγάλη σημασία γιὰ τὸ χωριὸ καὶ γιὰ μᾶς ὅλους. Οἱ πόθοι χρόνων καὶ χρόνων σήμερον ὁλοκληρώνονται. Μὲ τὶς ἀδιάκοπες ἐνέργειες τοῦ προέδρου τοῦ χωριοῦ μας, ἡ αἴθουσα παραχωρήθηκε ἀπὸ τὴ Νομαρχία γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτό. Ἀπ' ἐκεῖ καὶ πέρα ἀρχίζει ἡ δουλειὰ γιὰ τὸ Σύνδεσμο. Πραγματικά, αὐτὸ ποὺ βλέπετε μπροστά σας δὲν ἔγινε μόνο μὲ δαπάνες τοῦ Συνδέσμου μας, ἀλλὰ καὶ μὲ προσωπικὴ ἐργασία μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου.

Ἡ μικρὴ αὐτὴ γωνιά ἀνήκει δικαιοματικὰ στὴν Κουκουβίστα, στὸ χωριὸ μας ποὺ τόσα καὶ τόσα παιδιά του καλλιέργησαν τὸ «πνεῦμα» καὶ ἔδωσαν στὴν πολιτεία ἀνθρώπους ὁλοκληρωμένους καὶ ἐπιστήμονες. Αὐτὸς ὁ χῶρος πρέπει νὰ γίνῃ ἡ ἀφετηρία γιὰ νέες κατακτήσεις.

Ὅπωςδήποτε ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ὑλικὸ γιὰ νὰ ὁλοκληρωθεῖ. Πιστεύουμε ὅμως, ὅτι σύντομα τὰ ράφια τῶν βιβλιοθηκῶν θὰ γεμίσουν ἀπὸ βιβλία καὶ ἡ παραδοσιακὴ γωνιά ἀπὸ παλιὰ ἀντικείμενα τοῦ χωριοῦ.

Αὐτὸ λοιπὸν τὸ πολιτιστικὸ μας κέντρο μένει σὲ ὅλους μας νὰ τὸ διατηρήσουμε, νὰ τὸ διαφυλάξουμε σὰν πολιτισμένοι ἄνθρωποι.

Εὐχαριστῶ ὅλους ὅσους συνέβαλαν στὴν ὁλοκλήρωσιν αὐτοῦ τοῦ μοναδικοῦ ἔργου μας καὶ ὅλους ἐσᾶς, ποὺ μὲ τὴν παρουσία σας τιμᾶτε σήμερον καὶ ἀναγνωρίζετε τοὺς κόπους τῶν ἀνθρώπων ποὺ χειρίζονται τὴν Κοινότητα καὶ τὸ Σύνδεσμο.

Ὁ πρόεδρος τοῦ χωριοῦ μας Θεμιστοκλῆς Ραπτόπουλος, ἀκούραστος ἐργάτης καὶ ἀναμorfωτῆς τοῦ χωριοῦ, εἶπε μετὰ ἄλλων:

Εἶμαι ἰδιαιτέρα εὐτυχὴς ποὺ σήμερον, ὕστερα ἀπὸ πολλὴ προσπάθεια, ὁλοκληρώνεται τὸ πνευματικὸ κέντρο τοῦ χωριοῦ μας.

Τὸ Κοινοτικὸ Συμβούλιο καὶ τὸ Δ.Σ. τοῦ Συνδέσμου, σὲ μιὰ προσπάθεια ἀγαθῆς συνεργασίας, συνέβαλαν στὴν πραγματοποίησιν στόχων ὑψηλῶν καὶ ἀναγκαίων γιὰ τὸ χωριὸ μας, ποὺ εἶναι τὸ πνευματικὸ κέντρο καὶ τὸ ἰατρεῖο.

Νὰ εἰστε βέβαιοι, ὅτι αὐτὴ ἡ συνεργασία θὰ συνεχιστεῖ ἀδιάκοπα, ὥστε νὰ ἀποβεῖ παράγοντας τῆς κοινωνικῆς καὶ πολιτιστικῆς ἀνάπτυξης τοῦ χωριοῦ μας.

Φιλοδοξία μας εἶναι νὰ κάνουμε τὸ χωριὸ

μας υπόδειγμα στην Παρνασσίδα, δίνοντάς του μιὰ ξεχωριστή ὄψη.

Σὲ τούτῃ τὴν κοινὴ προσπάθειά μας θέλου-
με καὶ τὴ δική σας συμπαράσταση καὶ βοήθεια.

Ἔτσι, μέσα σὲ μιὰ πανηγυρικὴ ἀτμόσφαιρα καὶ ἀφοῦ προσφέρθηκε ἀπὸ τὸ Σύνδεσμο «γλύ-
κισμα» στοὺς παρευρεθέντες, ἐκλείσει ἡ τελετὴ καὶ ἡ πνευματικὴ γωνιά τοῦ χωριοῦ μας ἔγινε πραγματικότητα.

Ἀξίζει νὰ σημειωθεῖ ἡ χειρονομία τοῦ πα-
πᾶ τοῦ χωριοῦ μας Παναγιώτῃ Χασιακοῦ, ποὺ πρόσφερε στὸ Σύνδεσμο ὅλο τὸ συγκεντρωθὲν ποσὸ κατὰ τὸν Ἁγιασμό.

Εὐχαριστοῦμε ὅλους ὅσους συνέβαλαν μὲ
κάθε τρόπο στὸ ἔργο μας αὐτό.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

Ἀνυπολόγιστῃ σὲ ἀριθμὸ ὑπῆρξε καὶ ἡ φε-
τεινὴ κίνηση ποὺ παρατηρήθηκε στὸ χωριὸ μας.
Πλῆθος συγχωριανῶν ἀλλὰ καὶ ξένων ἀναζητή-
σε τὸ καλοκαίρι τίς δροσιές καὶ τίς φυσικὲς ὁ-
μορφιές του. Ἡ κίνηση κορυφώθηκε ἀπὸ 20 Ἰ-
ουλίου μέχρι τέλος Αὐγούστου. Μάλιστα στὸ πα-
νηγύρι τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, τόσοσ κόσμος
δὲν ξανάχε μαζευτεῖ ποτέ. Τὰ παρκαρισμένα αὐ-
τοκίνητα στὸν κεντρικὸ δρόμο ἄρχιζαν ἀπὸ τὰ
Πασσαλεῖκα καὶ ἔφταναν μέχρι τὰ Κωστούρεϊκα.

Τόσο οἱ ντόπιοι ὅσο καὶ οἱ ξένοι μουςαφι-
ραῖοι πέρασαν εὐχάριστες μέρες μέσα σ' ἓνα ὡ-
ραῖο περιβάλλον.

Οἱ μέρες ὅμως κύλησαν γρήγορα καὶ τὸ
χωριὸ βρέθηκε ξανά μὲ τοὺς λίγους ἀνθρώπους
του, καρτερώντας καὶ πάλι τὰ ξενητεμένα παι-
διά του.

ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ

Καὶ φέτος τὸ χωριὸ μας παρουσίασε μιὰ ὄ-
ψη πολιτισμένη, μιὰ ὄψη καθαρή. Τοῦτο ὀφείλε-
ται τόσο στὸν πρόεδρο, ἀλλὰ καὶ σὲ ὅλους ποὺ
βρέθηκαν στὸ χωριὸ καὶ φρόντιζαν ὥστε νὰ μὴν
δημιουργοῦνται ἄσκημες εἰκόνες. Ἐνα καλὸ ση-
μάδι ποὺ ὑπόσχεται πολλὰ στὸ μέλλον καὶ βοη-
θάει ὅλους μας γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ θέμα-
τος τῶν σκουπιδιῶν. Κοινότητα καὶ Σύνδεσμος
συνεργάζονται γιὰ νὰ βροῦν ἓνα ριζικὸ τρόπο
ἀντιμετώπισης τοῦ θέματος τοὺς καλοκαιρινούς
μῆνες.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

Τὸ φετεινὸ ἡμερολόγιο τοῦ Συνδέσμου μας

εἶναι τὸ κάτι ἄλλο. Μὲ πολλὰς ἐγχρωμες φωτο-
γραφίες γύρω ἀπὸ τὸ χωριὸ, ἀποτελεῖ ἓνα στολί-
δι γιὰ κάθε σπίτι. Ὅσοι δὲν τὸ προμηθευτεῖτε,
τηλεφωνεῖστε στὸ γραφεῖο τοῦ Συνδέσμου, τηλ.
5235148 γιὰ νὰ σᾶς τὸ στείλουμε.

ΠΡΟΣΟΧΗ – ΕΠΕΙΓΟΝ

Διαβάσαμε σὲ φύλλο τοῦ «ἔξπρες» γιὰ ἀ-
ναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωση ἰδιωτικῆς ἑκτασῆς πε-
ρίπου 10 στρέμματα σὲ περιοχὴ τοῦ χωριοῦ μας
ὑπὲρ τῶν μεταλλείων Σκαλιστήρη, γιὰ δημιουρ-
γία ἐναποθηκευτικοῦ χώρου τοῦ βωξίτη. Ἀτυ-
χῶς δὲ μάθαμε λεπτομέρειες. Τονίζεται, ὅτι οἱ
ἰδιοκτῆτες πρέπει νὰ ἐνδιαφερθοῦν γιὰ τὰ χωρά
φια τους καὶ νὰ ληφθοῦν μέτρα, ὥστε νὰ μὴ γί-
νει ἡ ἀπαλλοτρίωση, ἡ ὁποία μπορεῖ νὰ ἐξυπηρε-
τεῖ τὰ μεταλλεῖα ὅχι ὅμως τὸ χωριὸ μας, γιατί
θὰ μᾶς πνίξει ἡ σκόνῃ. Ὁ πρόεδρος τοῦ χωριοῦ
μας ἔχει καθῆκον νὰ μᾶς προστατέψει ἀπὸ μιὰ
τέτοια ἐπιζήμια ἐνέργεια.

ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΔΗΜΟΤΗΣ

Τὸ Κοινοτικὸ Συμβούλιο τοῦ χωριοῦ, ἀνα-
γνωρίζοντας τίς προσφορὲς καὶ τὴν ἀγάπη τῆς
Κας Ἑλένης Σιαφάκα γιὰ τὸ χωριὸ μας, τὴν ἀ-
νακέρυξε ἐπίτιμη δημότρια.

Μπράβο, λοιπόν, στὴν ἐνέργεια αὐτὴ τῆς
Κοινότητος καὶ εὐχόμαστε στὴν κυρία Σιαφάκα
σύντομα νὰ τὴν κάνουμε συντοπίτισσα. Κάπου
θὰ ὑπάρχει ἓνας χώρος νὰ στεριώσῃ ἓνα σπιτά-
κι στὸ χωριὸ ποὺ τόσο λατρεύει.

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Χρόνια τώρα τὸ χωριὸ μας ἔπασχε ἀπὸ πι-
νακίδες στὰ διάφορα σημεία διασταυρώσεων
τῶν δρόμων, ὥστε ὁ ἐπισκέπτης νὰ βρίσκει εὐ-
κολὰ τὸν προορισμὸ του καὶ νὰ μὴ χάνεται.

Ἡ κυρία Ἑλένη Σιαφάκα μὲ δική της ἀρ-
κετὰ σημαντικὴ δαπάνη, κατασκεύασε πινακίδες
γιὰ ὅλα τὰ σημεία τῶν δρόμων ποὺ ὁδηγοῦν στὸ
χωριὸ. Ἐνα πραγματικὰ θαυμάσιο ἔργο, ποὺ ἴ-
σως αὐτὴ τὴ στιγμὴ νὰ ἔχει ἤδη ὀλοκληρωθεῖ.

ΕΚΔΡΟΜΕΣ

Ἦδη τὸ Δ.Σ. ἔχει καταρτίσει ἐπιτροπὴ ἀρ-
μόδια νὰ πραγματοποιήσῃ ἐκδρομὲς σὲ διάφορα
μέρη, μετὰ τὸ Μάρτιο. Εἶναι μιὰ ωραία προσπά-

θεια, πού θα δώσει την ευκαιρία να βρεθούμε όλοι μαζί και να επισκεφτούμε όμορφα μέρη της πατρίδας μας. Στόθ έμα αυτό το Δ.Σ. θα σάς ενημερώσει με ειδική ανακοίνωση.

«ΗΡΑΚΛΕΙΑ 1980»

Γιατί αγνοηθήκαμε;

“Όλοι βρεθήκαμε στις βρύζες και χειροκροτήσαμε την ωραία αυτή έκδήλωση μαζί με χιλιάδες επισκεπτών.

Ήταν αυτό που χρειαζόταν και χρειάζεται ή περιοχή της όρεινης Παρνασσίδας. Η επιτυχία της όλης έκδηλωσης καταπληκτική και αξίζουν συγχαρητήρια στους διοργανωτές.

“Έχουμε όμως, δικαιολογημένα, ένα παράπονο. Ένω η περιοχή «βρύζες» είναι καθαρά τοποθεσία του χωριού μας, ενώ ο Σύνδεσμός μας προσέφερε για την οικονομική ενίσχυση της έκδηλωσης 15.000 δραχμές, παρ' όλα αυτά και οι δύο περιπτώσεις αγνοήθηκαν συστηματικά και πουθενά δεν έγινε λόγος για κάτι τέτοιο.

Τούτο δεν είναι σωστό, γιατί ο τόπος μας δεν πρόκειται να προβληθεί με τοπικιστικές βλέψεις, θέλει τη συνεργασία όλων και την προβολή όλης της περιοχής και όχι ενός χωριού. Ο ένας δε φτάνει, οι πολλοί μεγαλουργούν.

“Ας προσέχουμε λοιπόν πιο πολύ στο μέλλον αν αγαπάμε τον τόπο που λέγεται Παρνασσίδα.

ΕΚΔΟΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ

“Ο λαογράφος κ. Γιώργος Χασιακός κυκλοφόρησε την ποιητική συλλογή «ΓΕΝΕΘΛΙΑ ΓΗ», με 50 ποιήματά του, με τα οποία εξυμνεί και προβάλλει τη γενέτειρα Καλοσκοπή. Η έκδοση έγινε με τη συνεργασία του κ. Γ. Άρ. Προβόλου. “Όσοι επιθυμούν ν' αποκτήσουν το βιβλίο σε ένα ή περισσότερα αντίτυπα (και για τους φίλους τους), ας το ζητήσουν μ' ένα τηλεφώνημα ή με γράμμα. Η τιμή είναι δραχμές 200, που αργότερα θ' αυξηθεί.

Δ) νσεις: Γ. Χασιακός, Δημοκρατίας 6 — Ζωγράφου (Τ.Τ.662) — Τηλ. 770.8098.

Γ. Άρ. Προβόλος, Σταδίου 4 (στοά Σπυριδίου 7) — Αθήνα, Τηλ. 32.28.766.

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΚΕΣ ΑΠΟΡΙΕΣ

Μήνες τώρα ακούμε για την ένταξη των λεωφορείων των αγόνων γραμμών στο ΚΤΕΛ μ' αεροπορική δεν βλέπουμε. Σήμερα αρχίζουν, αύριο αρχίζουν αλλά φως

δεν φαίνεται. Τι συμβαίνει άραγε; Γιατί το ΚΤΕΛ που τόσες και τόσες φορές έχουμε αναφερθεί σ' αυτό δεν έχει το κουράγιο να μ' ας γράψει δυο λέξεις το και τό... Μήπως πρίν, έφύσον και εάν αρχίσουν δραμιολόγια αυτά τα αυτοκίνητα θα έπρεπε να εξετασθούν οι ανάγκες των χωριών και θάσει αυτών να γίνουν τα δραμιολόγια.

“Επειδή μέχρι τώρα μόνο να περιμένουμε μ' ας έχουν μάθει, έτσι κι' αυτή τη φορά είμαστε «έν αναμονή» εξέλιξεων, έστω και αν σε άλλα ΚΤΕΛ τα όρεινά έχουν ένταχθεί από καιρό και κάνουν δραμιολόγια.

ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΗ ΣΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ

Το δελτίο κι' αυτή τη φορά καθυστέρησε λίγο να εκδοθεί. Το γεγονός οφείλεται σε παράγοντες ανεξάρτητους από τη θέλησή μας. Πιστεύουμε, ότι η πλούσια και άφθονη ύλη του θα μ' ας εξευμενίσει και ότι στις επόμενες εκδόσεις θα είμαστε συνεπείς. Είναι πολύ εύκολο να περιμένουμε και να διαδάσουμε ένα δελτίο, πάρα πολύ δύσκολο όμως να συγκεντρωθεί ή ύλη και να φτάσει στο τυπογραφείο, να επεξεργαστεί και κυκλοφορήσει. Βοηθείστε μας και έσεις στέλνοντας δικά σας κομμάτια και ειδήσεις για σύντομη και πλήρη ενημέρωση.

ΠΛΑΚΟΣΤΡΩΣΗ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

“Ο χώρος της Παναγίας στρώθηκε με πλάκες και δημιουργήθηκε μιά πολύ ωραία εικόνα. Την πρωτοβουλία είχαν ο Θανάσης Μαλεβίτσος και ο Πάκης Γιαννόπουλος, που με δικά τους έξοδα έγινε και το έργο.

Την ωραία αυτή πρωτοβουλία συγχαίρουμε και εύχόμαστε το παράδειγμά τους να βρεί και άλλους μιμητές.

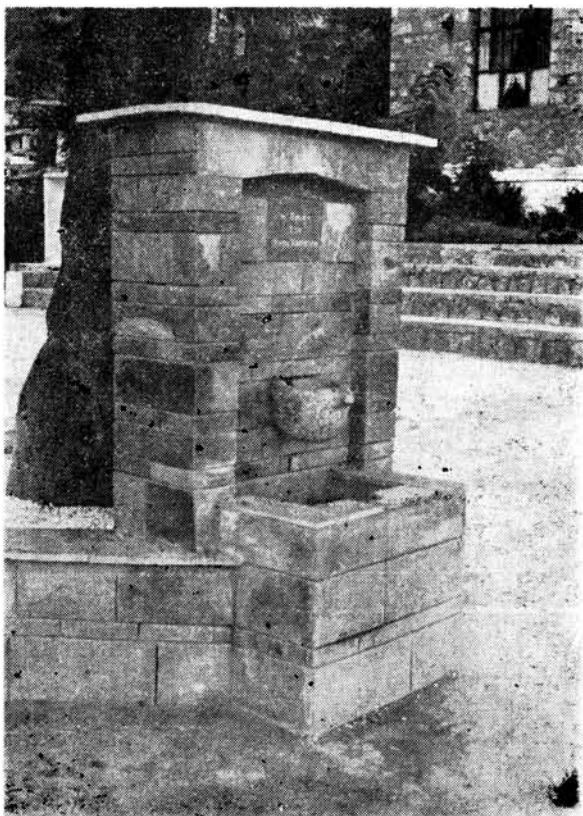
ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΤΟΥ Δ.Σ.

“Όπως γράφουμε στο τεύχος αυτό, το φετινό ήμερολόγιο είναι μοναδικό. Το Διοικητικό Συμβούλιο σε μιά προσπάθεια να έρθει κοντά στα μέλη - συγχωριανούς και να φροντίσει να προμηθευτούν όλοι το ήμερολόγιο, θα χωριστεί σε κλιμάκια και θα περάσει στα σπίτια όλων όσων υπάρχει ή διεύθυνση. Η εξόρμηση θα γίνει πρίν από τον καινούργιο χρόνο 20 - 30 Δεκέμβρη. “Όσους τυχόν δε βρούμε ή δε γνωρίζουμε τη διεύθυνσή τους, ας φροντίσουν να το προμηθευτούν από το Γραφείο του Συνδέσμου, Γ' Σεπτεμβρίου 18, 5ος όροφος γρ. 7, τηλ. 5235148 ή 2520529 (Κ. Βλάχος).

Η ΒΡΥΣΗ ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΧΑΣΙΑΚΟΥ

Πάνε κοντά δυό χρόνια πού ο δάσκαλος Νίκος Χασιακός, έφυγε για τὸ ταξίδι τῆς αἰωνιότητος. Έφυγε τόσο πρόωρα, ἀπροσδόκητα καὶ ἔτσι ἀπλᾶ, ὅπως ἀπλὸς ἦταν καὶ ὁ ἴδιος. Ἄφησε τούτη τὴ ζωὴ, σμίγοντας τὴ στερνὴ πνοή του μὲ τὴν ἀγάπη γιὰ τὴν Κουκουβίστα, γιὰ τὸν τόπο πού τὸν γέννησε, τὸν μεγάλωσε. Τούτη τὴν ἀγάπη τὴν ἄφησε σὰν «παρακαταθήκη» στὸ σύντροφό του, τὴ γυναῖκα του Νάσα, σὲ χέρια πού θὰ τὴ φύλαγαν στοργικά, θὰ τὴ διατρέωναν.

Καὶ δὲ λάθεψε οὔτε στιγμή. Αὐτὴ ἡ ἀγάπη ξεπέρασε κάθε προηγούμενο. Δίχως θερύβους,

Ἡ θρύση τοῦ Νίκου Χασιακοῦ στὴν πλατεία

δίχως προβολές, ἡ Κα Χασιακοῦ, δὲν ἔπαψε νὰ ἐκδηλώνει τὴν ἀπέραντη ἀγάπη της γιὰ τὸ χωριό μας. Μία προσφορὰ ἀτέλειωτη στὸ Σύνδεσμο, στὸ χωριό, στοὺς ἀνθρώπους.

Μὲ ἀποκλειστικὰ δική της δαπάνη, πού ξεπέρασε τὶς 50.000, κατασκευάστηκε στὸ πλατάνι τῆς πλατείας τοῦ χωριοῦ μας μιὰ γραφικότατη θρύση, σὲ ἀνάμνηση τοῦ ἄντρα της.

Ἡ θρύση λοιπὸν τοῦ «ΝΙΚΟΥ ΧΑΣΙΑΚΟΥ»

ὅπως μᾶς τὴ λέει ἡ πλάκα, τρέχει τὸ γάργαρα νεράκι της γιὰ νὰ ξεδιψάει τὸν κάθε περαστικό, γιὰ νὰ θυμίζει τὸ Νίκο Χασιακό, γιὰ νὰ ἀποδείχνει τί θὰ πεῖ ἀγάπη γιὰ τὴν Κουκουβίστα...

ΧΟΡΟΣ

Ὁ καθιερωμένος χορὸς μας θὰ γίνεῖ καὶ φέτος. Εἶναι πιά μιὰ ἀναγκαιότητα σὲ ὅλους μας, εἶναι μιὰ βραδυὰ γεμάτη ἀπὸ Κουκουβιστιανὸ γλέντι. Ἦδη τὸ Δ.Σ. φροντίζει γιὰ τὸ κλείσιμο αἵθουσας, ὥστε νὰ ἀνταποκριθεῖ στὶς ἀνάγκες καὶ ἀπαιτήσεις ὄλων. Ἐτοιμαστεῖτε λοιπὸν ἀπὸ τώρα. Ὁ φετεινὸς χορὸς μας πρέπει νὰ ξεπεράσει κάθε προηγούμενο. Εἴμαστε σίγουροι ὅτι συγχωριανοὶ καὶ φίλοι θὰ γεμίσουν τὴν αἶθουσα γιὰ νὰ περάσουμε μιὰ ἀξέχαστη βραδυὰ.

ΜΝΗΜΗ ΑΝΤΩΝΗ ΣΦΕΤΣΙΩΡΗ

Ένας ἀκόμα συγχωριανὸς δὲν ὑπάρχει ἀνάμεσά μας, ὁ Ἀντώνης Σφetsiōrh, πού πρὶν λίγες μέρες ἡ καρδιά του ἔπαψε νὰ χτυπάει.

Λάτρης τοῦ χωριοῦ, ἐνεργὸ μέλος τοῦ Συνδέσμου μας, ἀγαπητὸς σὲ ὅλους, ὁ Ἀντώνης Σφetsiōrh καὶ φεύγοντας ἀκόμα γιὰ τὸ δίχως ἐπιστροφή ταξίδι, δὲ λησμόνησε τὸ Σύνδεσμό μας, τὸ χωριό.

Μιὰ μοναδικὴ βιβλιοθήκη ἀπὸ 200 καὶ πλέον τόμους βιβλίων χαρίστηκε στὸ Σύνδεσμό μας γιὰ νὰ πλουτίσει τὴν Κοινοτικὴ Βιβλιοθήκη τοῦ χωριοῦ μας καὶ νὰ καλύψει ἓνα μεγάλο κεφάλαιο. Τὴ μεγάλη αὐτὴ δωρεὰ ἔκαναν τ' ἀδέρφια του πρὸς τὸ Σύνδεσμο καὶ ἤδη τὰ βιβλία τοποθετήθηκαν στὴ βιβλιοθήκη τοῦ χωριοῦ.

= ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ =

Τὸ φετεινὸ ἡμερολόγιο εἶναι κάτι μοναδικό. Πελοσελίδο μὲ ἐγχρωμες φωτογραφίες ἀπὸ τὴ ζωὴ καὶ τίς ὁμορφιές τοῦ χωριοῦ ἀποτελεῖ στοιχεῖο ἀπαραίτητο γιὰ κάθε σπίτι. Ὅσοι δὲν τὸ προμηθευτήκατε τηλεφωνεῖστε στὸ γραφεῖο τοῦ Συνδέσμου (5235148) γιὰ νὰ τὸ λάβετε.

Τὸ Δελτίο πού σᾶς φέρνει τὰ νέα τοῦ χωριοῦ μας ὅπου κι' ἂν θρῖσκεστε ἔχει σὰν μοναδικὸ ἔσοδο τὴν συνδρομὴ σας. Μὴν τὸ ξεχνᾶτε.

Δημοσιεύματα στον Φωκικό τύπο

ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΗΣ

Τό διαβάσαμε στήν τοπική ἐφημερίδα ΑΛΛΑΓΗ καί τό μεταφέρουμε αὐτούσιο, τὰ σχόλια εἶναι περὶτά.

Τό Κοινοτικό Συμβούλιο Καλοσκοπῆς, μέ Πρόεδρο τόν κ. Θεμιστοκλή Ραπτόπουλο, ἀλλάξαν τήν ὄψη τοῦ χωριοῦ φτιάχνοντας τόσα ἔργα πού ξεπέρασαν κάθε φαντασία. Οὐδέποτε ἔγινε στό χωριό τέτοιος ὀργανισμός ἀπό Κοινοτικά ἔργα, τόσο ἀπό δρόμους, ὅσο καί ἄλλα πολιτιστικά ἔργα.

1) Ἐγινε ὁ δρόμος Παναγία - Ζούργου μέ τσιμεντόστρωση.

2) Ἐγινε ὁ δρόμος Τσολάνα - Πράντζα μέχρι οἰκίας Κων)νου Εὐαγ. Δανιήλ μέ τσιμεντόστρωση.

3) Ἐγινε ὁ δρόμος ἀπό ἰδιοκτησία κληρονόμων Εὐαγγέλου Τσίγα μέχρι σκαλιά Γούρα, διάνοιξη καί τσιμεντόστρωση.

4) Ἐγινε ὁ δρόμος πρὸς Ἀγιαννάκη, τσιμεντόστρωση ἀπό οἰκίας Γεωργ. Ματθαίου μέχρι τὸ κτῆμα Γεωργ. Κολλῦρη, συνέχεια ὁ τοῖχος ἀντιστηρίξεως πάνω ἀπὸ τὴν οἰκία τοῦ Γεωργ. Χ. Κωστούρου, ἐπίσης τοῖχος ἀντιστηρίξεως σὲ κολόνα τῆς ΔΕΗ, καί ἀκόμα τσιμεντόστρωση ἀπὸ τὸ κτῆμα τοῦ Ἀγγελῆ Σίμου, μέχρι τὴν οἰκία τοῦ Ἰωάννη Γκαβαλίνη.

5) Ἐγινε τσιμεντόστρωση ἀπὸ οἰκία Ἰωάννη Γ. Χαμηλοῦ μέχρι τὸ κτῆμα τοῦ Ἀλέκου Πλατανιά πρὸς τὸ συνοικισμό Τσιρωνεῖκα.

6) Ἐγινε τσιμεντόστρωση μέ πλατύσκαλα ἀπὸ οἰκία Κων)νου Κατσανιώτη μέχρι τὸ κτῆμα Εὐθυμίου Βλάχου πρὸς τὸ συνοικισμό Αὐγερινεῖκα.

7) Ἐγινε τσιμεντόστρωση ἀπὸ οἰκία Καραγιάννη μέχρι Λουκά Προβολοῦ.

8) Ἐγινε τοποθέτηση ὑδροστομίου γιὰ τυχόν πυρκαγιά.

9) Ἐγινε ἡ θρύση στό κέντρο τῆς πλατείας στὸν Πλάτανο τοῦ χωριοῦ μας μέ δαπάνη τῆς

χήρας Νικολάου Χασιακοῦ.

10) Ἐγινε ἡ Κοινοτική βιβλιοθήκη καί συνέχεια τῆς βιβλιοθήκης αἰθουσα Ἀγροτικοῦ Ἰατρείου, μέ ὅλα τὰ σύγχρονα μέσα, τῇ δαπάνῃ τῶν ὁποίων διέθεσε ὁ Σύλλογός μας Ἀγία Τριάς.

11) Ἐγινε ὁχετός στό συνοικισμό Δανιελῆκα, τῇ δαπάνῃ τοῦ ὁποῖου διέθεσε ὁ κ. Ἰωάννης Δ. Δανιήλ.

Τόσο τὰ ἔργα τοῦ 1979 πού ἦταν ἐντυπωσιακά, ὅσο καί τὰ ἔργα τοῦ 1980 πού κατέπληξαν ὅλους τοὺς συγχωριανούς καί κάθε ἐπισκέπτη, τὸ χωριό ἄλλαξε ὄψη καί ἔγινε ἓνα τοπίο πού προσφέρεται γιὰ κάθε εἶδος τουριστικῆς ἀξιοποιήσεως.

Τό Κοινοτικό Συμβούλιο προγραμματίζει γιὰ τὸ 1981 καί ἄλλα πολλὰ ἔργα, ὥστε τὸ χωριό μας νὰ γίνῃ ὑπόδειγμα τοῦ Νομοῦ Φωκίδος.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Τὸ δελτίο πιά ἔχει γίνῃ τὸ νάμα ὅλων μας, σὲ τρόπο πού νὰ ρουφᾶμε τίς σελίδες του κυριολεκτικά 3 καί 4 φορές. Τοῦτο τὸ ἀποδείχνουν ὄχι μόνο οἱ ἀτέλειωτες συνδρομές γιὰ τὴν ἐνίσχυσή του, ἀλλὰ οἱ ἐπιστολὲς μέ τίς εὐχαριστίες καί ἡ ἀποστολὴ ὕλης γιὰ τίς σελίδες τῆς.

Ὁ συγχωριανὸς Δημήτρης Παντελῆ Τσόχλας, πού χρόνια εἶναι ἐγκαταστημένος στό Κορωπί, δὲν ξεχνάει τὴν Κουκουβίστα μας. Περνώντας πρὸ ἡμερῶν ἀπὸ τὸ Γραφεῖο τοῦ Συνδέσμου γιὰ νὰ «συγχαρεῖ» τὸ Δ.Σ., μᾶς ἔδωσε τὴν πάρα κάτω ἱστοριούλα, πού τὴ δημοσιεύουμε μέ εὐχαρίστηση.

Ἀπὸ τὸ χωριό μας ἔφυγα ὀχτῶ χρονῶν παιδί καί ἦλθα στό Κορωπί. Τὸ καλοκαίρι τοῦ 1928 ἀνέβηκα στό χωριό μας νὰ κάτσω ἓνα μῆνα, νὰ ἀπολαύσω τίς χάρες καί τίς ὁμορφιές του.

Ἐνα βράδυ, μιά συντροφιά καμιά δεκαριά νομάτοι, νεολαῖοι τῆς ἐποχῆς, μεταξὺ τῶν ὁποίων Κώστας Κατσανιώτης, Νίκος Χασιακός, Ἀσημάκης Δανιήλ, Παναγιώτης Θεοχάρης, Κώστας Λευκαδίτης, ὁ παρὼν ἀφηγητῆς καί μερικοὶ ἀκόμα, εἶχαμε πιάσει ἓνα τραπεζάκι σὲ μιά γωνιά στό μαγαζὶ τοῦ Κουγιούφα, πού γιὰ φωτισμό εἶχε μιά λάμπα πετρελαίου καί αὐτὴ πάνω στὸν πάγκο τοῦ μπάρμπα Νίκου, γιὰ νὰ βλέπει νὰ κάνει τίς συνδιαλλαγές του.

Κεῖ δὲ πού κουτσοπίναμε μέ κἀνα ἄρμυροστράγαλο —ποῦ λεφτὰ γιὰ μεζέδες— καί ὁ γέ-

Τὸ Δελτίο πού τόσο ἀγαπήθηκε ἀπ' ὅλους περιμένει ἀπ, τὸν καθένα τὴν θεληματικὴ του συνδρομή.

ρο Τζίνος μᾶς διηγόταν διάφορες ἐκκλησιαστικές ιστορίες, μπήκε μέσ' τὸ μαγαζί ὁ ἀλησμόνητος παπα - Χασιακός. Καλησπέρησε τοὺς Θαμῶνες καὶ πῆγε ἴσια στὸν πάγκο τοῦ γέρου μπακάλη καὶ κάτι τοῦ εἶπε κρυφά.

Ξαφνικά, ὁ μπάρμπα Νίκος ἀδράχνει μιὰ σκούπα καὶ ρίχνει μιὰ τοῦ παπα, χωρὶς νὰ ξέρουμε τὸ λόγο.

"Ἡρεμος ὁ παπᾶς, δίχως ἀντίρρηση, σηκώθηκε καὶ ἔφυγε, τοῦπεσε μάλιστα ὁ σκούφος καὶ οὔτε νὰ τὸν πάρει δὲν ἔσκυψε.

Μπροστὰ σὲ τούτη τὴν πρωτοφανή χειρονομία, ὅλοι τὰ χάσαμε. Τὸν ξέραμε δὲ τὸν μπάρμπα Νίκο γιὰ τὰ χωρατὰ του, ἀλλὰ νὰ βαρέσει τὸν ἱερωμένο μας, ἦταν ντροπῆς πράγμα.

Δυσανεστηθήκαμε καὶ σηκωθήκαμε νὰ φύγουμε κακολογώντας τὸ γέρο - μπακάλη γιὰ τὴν ἀνίερη πράξη του, πού δὲν τὴ χώραγε ὁ νοῦς μας.

Μὰ κείνος δὲν τᾶχασε, μήτε τοιτώθηκε. "Η-
(Συνέχεια στὴ σελίδα 374)

ΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Ὁ μπάρμπα Γιάννης Χαμηλός ἀπ' τὴ Λαμία, ἔστειλε μιὰ ἐπιστολὴ στὸ περιοδικό μας καὶ πρὸς ὅλα τὰ μέλη τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου τοῦ χωριοῦ, ἐκφράζοντας τὶς ἀπόψεις του γιὰ τὸ Πνευματικὸ Κέντρο, σύμφωνα μὲ τὰ ὅσα ὁ ἴδιος παρατήρησε σχετικά μὲ τὴ λειτουργία του φέτος τὸ καλοκαίρι.

Ἡ συντακτικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Δελτίου, γιὰ λόγους ἠθικῆς τάξης, δὲν μπορεῖ νὰ δημοσιεύσει τὴν ἐπιστολή, λόγους πού προσβάλουν τὴ νεολαία μας καὶ ἴσως καταλυτικούς γιὰ τὴ λειτουργία αὐτοῦ τοῦ ἔργου, πού ὁλοκληρώθηκε ὕστερα ἀπὸ τόσους ἀγῶνες, κόπους καὶ ἔξοδα. Εἴμαστε ὅμως ὑποχρεωμένοι νὰ εὐχαριστήσουμε τὸν μπάρμπα Γιάννη γιὰ τὰ καλά του λόγια, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὶς διαπιστώσεις του, τὸν διαβεβαιώνουμε ὅτι κάθε ἀρχὴ εἶναι πάντα δύσκολη, κάθε δὲ κακὸ προηγούμενο θὰ διορθωθεῖ σύντομα. "Αλλωστε, εἶναι κάτι πού ἀνήκει στοὺς νέους, χωρὶς ὅμως αὐτὰ τὰ παιδιὰ νὰ σταθοῦν ἐμπόδιο καὶ στὶς ἐπιθυμίες τῶν μεγαλύτερων, ἐπιθυμίες γιὰ πνευματικὴ ψυχαγωγία.

**Μὴν ξεχνάτε ὅταν ἀλλάζετε δι-
εύθυνση νὰ μᾶς τὸ γνωρίζετε ὥστε νὰ
λαβαίνετε τὸ Δελτίο καὶ κάθε ἄλλο ἔγ-
γραφο τοῦ Συνδέσμου.**

δωρηται συνδρομηται

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Πλούσιος κι αὐτὴ τὴ φορά ὁ ἀπολογισμὸς τῶν εἰσφορῶν καὶ δωρεῶν τῶν συγχωριανῶν μας, ἀπ' ὅποια ἄκρη κι ἂν βρίσκονται. Δικαιολογημένα λοιπόν, μᾶς συγκαταλέγουν στὸ πιὸ δυναμικὸ Σωματεῖο τοῦ εἴδους αὐτοῦ, πού ὁ ἀπολογισμὸς κάθε χρονιᾶς ἀγγίζει τὰ ὅρια τοῦ ἀπίστευτου.

Ἡ σύνταξη, ἴσως ἀπὸ παραδρομὴ, καμμιὰ φορά νὰ μὴν καταχωρεῖ εἰσφορὲς μελῶν. Ζητᾶμε συγγνώμη γιὰ τυχόν τέτοιες περιπτώσεις καὶ παρακαλοῦμε νὰ μᾶς τὸ ὑποδείχνετε νὰ προβαίνουμε σὲ ἀποκατάσταση τῶν παραλείψεων. Τὸ Δελτίο εἶναι γιὰ ὅλους καὶ περιμένει ἀπὸ ὅλους.

Στὶς μέρες πού πέρασαν πλούσιος ὁ ἀπολογισμὸς, ἀλλὰ οἱ ἀριθμοὶ μὴν ἔλυναν μόνοι τους.

Τριαντάφυλλος Ποδᾶρας (Αὐστραλία)	3.000
Γιῶργος καὶ Ἰωάννα Πριόβολου	3.000
Ἑλένη Ν. Πασσαλῆ, στή μνήμη τοῦ συζύγου της	2.000
Ἀντώνης Μπασταρδῆς	2.000
Κώστας Κεραμίδας	2.000
Νίκος Χ. Ἀχλαδᾶς (Πτολεμαῖς)	1.000
Γεωργία Γ. Τούμπα	1.000
Βούλα Κ. Γεωργίου στή μνήμη	
Ἀργυρῶς Γεωργίου	1.000
Παναγιώτα Θ. Χαμηλοῦ (ΗΠΑ)	1.000
Γιῶργος Παπαταξιάρχου	1.000
Βασίλης Δ. Δανιήλ	1.000
Νίκος Δ. Δανιήλ	1.000
Πολύκαρπος Δ. Δανιήλ	1.000
Γιῶργος Π. Μώρης (Θεο)κη)	1.000
Νίκος Γ. Μαλιβίτης	1.000
Νίκος Γ. Δανιήλ	1.000
Ἱερὸς Ναὸς Ἀγ. Γεωργίου Καλοσκοπῆς	1.000
Φώτης Ι. Χαμηλός	1.000
Βούλα Π. Κόλλια στή μνήμη	
ἀδελφοῦ της Στέφανου	1.000
Παναγιώτης Γ. Τομαρᾶς	1.000
Νίτσα Μοσχοπούλου στή μνήμη	
Χαρ. Τσαπάρη	1.000
Ἀλεξάνδρα Δεστούνη (Καναδᾶς)	750

Πατσούρας Παναγιώτης	600
Παναγιώτης Χασιακός, ιερέυς	600
Γιάννης Τριανταφύλλου	500
Τάκης Γ. Τούμπας	500
Θανάσης Ραπτόπουλος	500
Τάκης Ι. Μαλιβίτης	500
Κώστας Κοτσίκης	500
Γιάννης Πασσαλής	500
Κώστας Ν. Αύγερινος	500
Παναγιώτης Τσόχλας	500
Ντίνα Τομαρά	500
Γιώργος Α. Πλατανιάς	500
Θανάσης Δ. Βλάχος	500
Έλενη Ν. Πασσαλή, στη μνήμη	
Δημήτρης Μαντά	500
Γιώργος Παπανικολάου	500
Τάκης Κολλύρης	500
Άγγελος Άλεξίου στη μνήμη	
Εύθυμιου Ι. Άλεξίου	500
Δημήτρης Κατσαδήμας	500
Γιαννούλα Κωτσάκη	500
Βαγγελιώ Ξύσταθιου	500
Τριαντάφυλλος Τσόχλας στη μνήμη	
Άντώνη Σφεταιώρη	500
Γιάννης Παπαδόπουλος	500
Γιώργος Ή. Τομαράς	300
Γιάννης Βασιλείου	250
Νίκος Ε. Πριόβολος	250
Γιάννης Γ. Κολλύρης	250
Χαράλαμπος Κουτρούμπας, ιερέυς	200
Παναγιώτης Κυρίσης	200
Δήμητρα Πάντου	200
Βαγγέλης Κ. Βλάχος	100

**νεα
γενία**

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Στις 27 Ιούλη του φετεινού καλοκαιριού έγιναν τα εγκαίνια του πνευματικού κέντρου του χωριού μας. Μετά από μία σύντομη τελετή, ο πρόεδρος της κοινότητας παράδωσε στους νέους τα κλειδιά.

Το πνευματικό κέντρο άρχισε να λειτουργεί

από την επόμενη κιόλας ημέρα. Η συμμετοχή και το ενδιαφέρον των νέων ήταν έντυπωσιακά. Παρά το ενδιαφέρον όμως των νέων και τις φιλότιμες προσπάθειες πολλών χωριανών, το πνευματικό κέντρο λειτουργεί υποτυπωδώς, γιατί η βιβλιοθήκη που υπάρχει, περιέχει ελάχιστα βιβλία και θα πρέπει να βοηθήσουν όλοι οι χωριανοί, ώστε να εμπλουτισθεί με πληθός βιβλίων για

Η νεολαία του χωριού βρήκε το στέκι της. Από τα εγκαίνια του Πνευματικού Κέντρου.

να καλύψει τις αναγνωστικές ανάγκες του χωριού.

Επίσης, τα επιτραπέζια παιχνίδια (τάβλι, σκάκι κλπ.) είναι λίγα και δεν αρκούν. Η έκθεση επίσης ειδών λαϊκής και τοπικής τέχνης, απαρτίζεται από ελάχιστα εκθέματα και θα ήταν καλό, όλοι όσοι έχουν κάποιο είδος παραδοσιακό που δεν τους χρειάζεται, να το παραχωρήσουν στο πνευματικό κέντρο.

Με την ευκαιρία αυτή, εμείς οι νέοι, θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε θερμά την Κοινότητα, το Σύλλογο Καλοσκοπιτών, καθώς επίσης όλους όσους με την προσωπική τους συμβολή και προσπάθεια, συντέλεσαν ώστε να γίνει πραγματικότητα η λειτουργία του πνευματικού κέντρου του χωριού μας.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Και τὸ φετεινὸ καλοκαίρι οἱ νέοι τοῦ χωριοῦ ἔδωσαν γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ ἓνα ἐντυπωσιακὸ παρὸν σὲ πολλὲς ἐκδηλώσεις ποὺ ἔγιναν στὸ χωριὸ μας.

Συγκεκριμένα:

ΘΕΑΤΡΟ ΗΡΑΚΛΕΙΑ 80'

Στις μέρες ποὺ ἀκολούθησαν τῇ γιορτῇ τῆς Παναγιάς, συγκεκριμένα στὶς 16 Αὐγούστου, ἔγινε μιὰ πολὺ ἐπιτυχημένη ἐκδήλωση στὶς Βρίζες. Οἱ τοπικοὶ σύλλογοι Πανουργιάς, Πυρᾶς, Καλοσκοπῆς καὶ ἄλλων χωριῶν τῆς περιοχῆς, πῆραν τὴν πρωτοβουλία γιὰ τὴν ἀναβίωση τῶν «Ἡρακλείων», γιορτῆς τοπικῆς, μεγάλης πολιτιστικῆς σημασίας. Καὶ ἐδῶ ἡ συμμετοχὴ τῶν νέων τοῦ χωριοῦ μας ὑπῆρξε ἀξιόλογη καὶ ἐντυπωσιακή. Στὴ φετεινὴ ἐκδήλωση παρουσιάσθηκε ἀπὸ γνωστὸ θεατρικὸ θίασο τῆς Ἀθήνας, ἡ τριλογία τοῦ μεγάλου τραγικοῦ Αἰσχύλου «ΠΡΟ-ΜΗΘΕΙΑ». Τὸ θεατρικὸ ἔργο παρουσίασε μεγάλη ἐπιτυχία καὶ ἐντυπωσίασε τὸ πλῆθος ποὺ εἶχε συγκεντρωθεῖ στὶς Βρίζες. Ἀκολούθησαν δημοτικοὶ χοροὶ καὶ τραγούδια. Εὐχόμαστε ἡ γιορτὴ αὐτὴ νὰ ἐπαναληφθεῖ καὶ τοῦ χρόνου μὲ μεγαλύτερη ἀκόμη ἐπιτυχία.

ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

Ποδόσφαιρο.

Στις 27 Ἰούλη ἡ ποδοσφαιρικὴ ὁμάδα τοῦ χωριοῦ μας ἔδωσε φιλικὸ μάτς μὲ τὴν ὁμάδα τῆς Πανουργιάς στὶς Βρίζες. Τὸν ἀγῶνα παρακολούθησε πολὺς κόσμος. Οἱ ὁμάδες ἦταν ἰσοδύναμες καὶ αὐτὸ τὸ ἀποδεικνύει τὸ σκόρ (2-2). Ἔτσι, συνεχίστηκε ἡ παράδοση τοῦ ἐτήσιου ἀγῶνα μὲ γειτονικὰ χωριά, ποὺ ἐλπίζουμε ὅτι θὰ συνεχιστεῖ μὲ νικηφόρα ἀποτελέσματα γιὰ τὴν ὁμάδα τοῦ χωριοῦ μας.

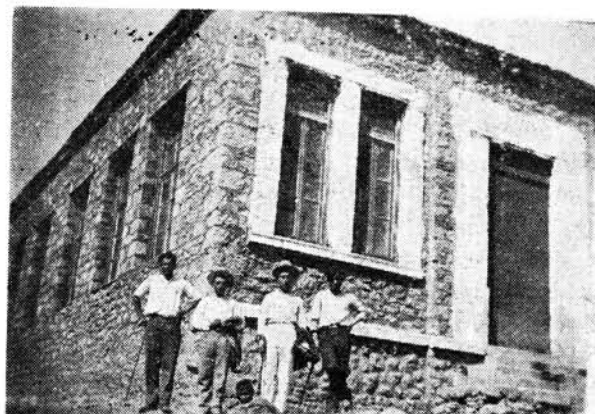
Μετά τὴν περσινὴ ἐπιτυχία τῆς ἐκδρομῆς τῶν νέων τοῦ χωριοῦ στὴν κορυφὴ τῆς Γκιώνας, οἱ νέοι μας πῆραν καὶ φέτος τὴν ἀπόφαση νὰ δοκιμάσουν τὶς δυνάμεις τους ἀνεβαίνοντας στὴν κορυφὴ τῆς Γκιώνας (ὕψ. 2150). Αὐτὴ τὴ φορὰ, ἡ συμμετοχὴ στὴν ἐκδρομὴ ξεπέρασε κάθε προσδοκία, ἀφοῦ συνολικὰ 39 (!!!) νέοι, ἀγόρια καὶ κοπέλλες, ξεκίνησαν γιὰ νὰ πατήσουν τὴν πιὸ ψηλὴ κορυφὴ τῆς Γκιώνας.

Ξημερώματα λοιπόν, 3.00' τὸ πρωῒ, ὁ χωριανός μας Τάκης Κολύρης μὲ τὸ φορτηγὸ του μᾶς μεταφέρει ὡς τὸ Ἀρβανιτόρεμα. Ἀπὸ κεῖ, γύρω στὶς 4.00' τὸ πρωῒ, ἀρχίζουμε μιὰ δύσκολη καὶ κουραστικὴ ἀνάβαση ἀνάμεσα στὶς γυμνὲς ἀπὸ ἔλατα κα βλάστηση πλαγιὲς τῆς Γκιώνας, γιὰ νὰ πατήσουμε ἀκόμη μιὰ φορὰ τὴ Γκιώνα, ὅλα τὰ παιδιὰ ποὺ ξεκίνησαν στὶς 8.00' τὸ πρωῒ. Ἀφοῦ χαρήκαμε μιὰ ὥρα τὴν καταπληκτικὴ θέα ποὺ προσφέρει ἡ κορυφὴ τῆς Γκιώνας, ξεκινήσαμε γιὰ τὴν ἐπιστροφή μὲ τὶς πιὸ εὐχάριστες ἐντυπώσεις.

Μὰ καὶ στὸ ὑπόλοιπο διάστημα τοῦ καλοκαιριοῦ ἔγιναν κι ἄλλες ἐκδρομές, ὅπως αὐτὴ στὴν Ἁγία Τριάδα, στὸ Χάνι Ζαγκανᾶ κλπ., ποὺ ἔδωσαν τὴν εὐκαιρία σ' ὅσα παιδιὰ θρέθηκαν κι αὐτὸ τὸ καλοκαίρι στὸ χωριό, νὰ γνωρίσουν τὶς τόσες φυσικὲς ὁμορφιὲς τοῦ τόπου καὶ νὰ περάσουν ἓνα εὐχάριστο καλοκαίρι.

ΤΑΜΕΙΟ

Μέσα στὶς δραστηριότητες τῶν νέων θὰ πρέπει νὰ συμπεριλάβουμε καὶ τὴν ἱδρυση ταμεῖου γιὰ τὴν οἰκονομικὴ ἐνίσχυση τῶν σκοπῶν τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου. Ἡ πρωτοβουλία αὐτὴ θρῆκε μεγάλη ἀπήχηση μέσα στοὺς χωριανούς μας, ποὺ ἀπ' τὴν πρώτη στιγμή ἐσπευσαν νὰ συνδράμουν καὶ νὰ ἐνισχύσουν τὸ ταμεῖο τοῦ πνευμ. κέντρου μὲ ἀξιόλογες προσφορές. Τοὺς εὐχαριστοῦμε θερμὰ καὶ παρακαλοῦμε ὅλους ὅσους ἔχουν τὴν εὐχαρίστηση, νὰ ἐξακολουθήσουν νὰ ἐνισχύουν κι αὐτὴ μας τὴν προσπάθεια.

Ἡ νεολαία τοῦ 1928 μπροστὰ στὸ παλὸ σχολεῖο: Ἀσημάκης Δανιήλ, Παναγιώτης Θεοχάρης, Δημήτρης Τσόχλας, Τριαντάφυλλος Ποδάρας

Λαογραφικά Σημειώματα

ΟΙ ΚΕΦΑΛΑΔΕΣ

Μερικοί άνθρωποι ξεχωρίζουν μέσα στο άνω νυμμο πλήθος και καθιερώνονται σαν προσωπικότητες μέσα σ' ένα σύνολο. Οί άνθρωποι αυτοί μπορεί νά είναι έπιστήμονες, άνθρωποι τών Γραμμάτων ή επαγγελματίες. Τους καθιερώνει ή σημαντική προσφορά τους πρὸς τούς άλλους. Οί άνθρωποι αυτοί, πού διακρίνονται ανάμεσα στους πολλούς γιά τήν προσφορά τους, μπορεί ν' αποκτήσουν παγκόσμια προβολή, πανελλήνια καθιέρωση ή και τοπική αναγνώριση. Σημασία έχει, ὅτι σέ μιὰ μικρή κοινωνία, π.χ. σ' ένα χωριό, καθιερώνεται κάποιος και γι' αυτόν αξίζει αυτή ή στενή καθιέρωση, ὅπως αξίζει και γιά έναν άλλο μέ παγκόσμια προβολή. Ένας μικρός και άσημος τεχνίτης π.χ., πού ὅλη ή επικράτειά του είναι ή στενή κοινωνία τοῦ χωριού, καθιερώνεται ανάμεσα σ' αυτούς, πού τόν περιβάλλουν.

Στά προπολεμικά χρόνια ὑπῆρχε ένα συνεργείο ραφτάδων ἀπὸ τήν Γρανίτσα (σημερινό Διακόπι) τῆς Δωρίδας, πού γύριζε στά χωριά κι ἔραβε τίς μάλλινες φορεσιές τών χωρικών. Ήταν οί Ξακουστοί «Κεφαλάδες», ὅπως τούς ἀποκαλοῦσαν. Ἀρχιμάστορας ἦταν ὁ γηραιότερος ἀπ' τούς τρεῖς ραφτάδες, ὁ μπαρμπα - Νίκος Κεφαλάς, πού εἶχε πείρα στή δουλειά, ἀλλά και τίς σχέσεις του μέ τούς ἀνθρώπους τών χωριῶν εἶχε σημαντικά ἀναπτυγμένες. Ὁ δεύτερος, μεσήλικας, ἀδερφός τοῦ πρώτου, ἦταν καλός τεχνίτης και ὁ τρίτος, ὁ μαθητευόμενος, ἦταν ὁ γιός του.

Σάν τελείωνε ή σπορά τὸ Νοέμβρη μήνα και ἄρχιζε ὁ χειμώνας στά ὄρεινά χωριά, οί χωρικοί κλείνονταν στά σπίτια τους και ἀπασχολοῦνταν ὅλον τὸν καιρό μέ τήν οἰκοτεχνία (γνέσιμο, ὑφασίδι κ.ά.). Ἡ ἐποχή αὐτή ἦταν κατάλληλη γιά τούς Κεφαλάδες. Φορτώνονταν τή χειροκίνητη ραφτομηχανή τους και τ' ἄλλα ἐργαλεία τους και κατηφορίζοντας στίς ἀνατολικές πλαγιές τών Βαρδουσιῶν, περνοῦσαν τὸ Μόρνο κι ἔφταναν στίς πλαγιές τῆς Γκιώνας, γιά νά περάσουν τὸ χειμῶνα ράβοντας στά ὄρεινά χωριά τῆς Παρνασσίδας (Καλοσκοπή, Πανουριά, Μαυρολιθάρι κ.ά.). Στά χωριά αὐτά οί ραφτάδες εἶχαν πολλή δουλειά, γιατί ὑπῆρχε μεγάλη κτηνοτροφία και μέ τὸ ἄφθονο μαλλί οί γυναῖκες ὑφαίναν πολλά τόπια ὕφασμα, γιά νά φτιάχνουν φορεσιές οί ἄντρες. Ὅλον τὸ χειμῶνα οί γυναῖκες

ὑφαίναν τὸν ἀργαλειό, τήν ἀνοιξη χτυποῦσαν τὸ σκουτί (ὕφασμα) στά μαντάμια και γινόταν κρουστό σαν τσόχα και ὕστερα τὸ ἔβαφαν συνήθως μέ μαῦρο χρώμα. Τὸ φθινόπωρο ἦταν ἔτοιμο τὸ ὕφασμα και περίμενε τούς Κεφαλάδες νά τὸ ράψουν φορεσιές.

Οί Κεφαλάδες προτιμοῦσαν τὰ κεφαλοχώρια, ὅπως ἦταν ή Κουκουβίστα (σημερινή Καλοσκοπή), γιατί εἶχαν δουλειές γιά ὀλόκληρους μήνες. Γιά ὕπνο και γιά φαγητό ἐξυπηρετοῦνταν στά σπίτια, πού ἔραβαν τίς φορεσιές. Ὅσες μέρες ἔραβαν σ' ένα σπίτι, κοιμοῦνταν κι ἔτρωγαν ἐκεῖ. Ὑστερα πήγαιναν σ' ἄλλο σπίτι γιά νά ράψουν και ὕστερα σ' ἄλλο και σ' ἄλλο, ἀλλάζοντας κάθε φορά κατάλυμα.

Ἡ Ζωή τών Κεφαλάδων και τ' ἀνέκδοτά τους ἔχουν μείνει παροιμιώδη και αξίζει τὸν κόπο νά τὰ γνωρίζει κανείς.

Ὁ μπαρμπα - Νίκος, μετρίου ἀναστήματος, μέ τή ράχη του ἄρκετὰ κυρτωμένη — ἀλοιμόνο σα χρόνια σκυφτός στή μηχανή — κάπνιζε συνέχεια και τ' ἄσπρα του μουστάκια, καθώς και τὰ δόντια του, ἦταν πάντα κιτρινωπά ἀπ' τὸν καπνό. Ήταν πολὺ ὀμιλητικός κι ἐτοιμόλογος στίς συζητήσεις μέ τούς ἀνθρώπους τοῦ σπιτιοῦ. Γι' αὐτὸ και ὅλοι τὸν ἀγαποῦσαν ξεχωριστά.

Οί ραφτάδες κάθονταν σταυροπόδι, κοντὰ στή ζεστασιά τοῦ χωριάτικου τζακιοῦ κι ἐργάζονταν. Ὁ ἕνας εἶχε τὸ τόπι (20 - 30 μ. ὕφασμα) κι ἔκοβε ἀλύπητα κομμάτια, γιά νά ραφτοῦν οί φορεσιές. Ὁ μαθητευόμενος τὰ «τῦπωνε» και ὁ τρίτος ἔραβε τὰ κομμάτια. Ὅταν ἐτοιμαζόταν ή φορεσιά, καλοῦσαν τὸν ἐνδιαφερόμενο νά τή φορέσει. Τὸ ἄτεχνο ράψιμο τῆς φορεσιάς ἀνάγκαζε αὐτόν, πού τή δοκίμαζε, νά διαμαρτύρεται:

— Γιατί τοῦ σακάκ' εἶν' κουντό;
— Θά πέσ', θά πέσ' κι θά σοῦρθ' ταμάμ'.

Και σέ ἄλλη φορεσιά:

— Γιατί τὸ 'καμὶς τόσο φαρδὺ τοῦ σακάκ';
— Θά μάσ', θά μάσ' μὶ τοῦ γκιρό.

Ἀπ' ὀλόκληρο τόπι ὕφασμα, πού θά ἔπρεπε νά ράψουν 5 - 6 φορεσιές — τὸ ὕφαιναν στενὸ 50 πόντους — ἂν τὸ 'κοβαν μέ προσοχή, ἔβγαζαν μόνο 2 - 3 φορεσιές κι αὐτές κακοραμμένες. Τοῦτο γινόταν, γιατί ἔκοβαν ἀβέρτα (ἀλύπητα) κομμάτια ἀπ' τὸ ὕφασμα και στήν προσαρμογή τὰ ξαναψαλίδιαν και πήγαινε χαμένο πολὺ ὕφασμα. Ἀπ' τὸ ἀπρόσεχτο ψαλίδισμα μερικά κομμάτια γίνονταν πολὺ μικρά και ἀκατάλληλα γιά ράψιμο. Ἔτσι ἔκοβαν ἀπ' τὸ τόπι ἄλλα κομμά-

τια και τὸ ὕφασμα χανόταν. Πολλές φορές ἐκρυβαν στὸ δισάκι τους καὶ ὁλόκληρα κομμάτια ὕφασμα, ποὺ τὸ ἐπαιρναν μαζί τους, γιὰ δικές τους φορεσιές.

Ἐδῶ ταιριάζει ἡ παροιμία: «Τί φταίει ὁ μάστορας, ὅταν δὲν ξέρει τέχνη».

Ὅσο γιὰ τὸ φαγητό, ἂν ἡ νοικοκυρά εἶχε φτώχεια καὶ δὲν μπορούσε νὰ τοὺς περιποιηθεῖ, ἐβρισκαν μόνοι τους τὸν τρόπο:

— Μαστόρια, τί φαί νὰ σᾶς μα'ειρέψου σήμιρα, π' δὲν ἔχου τίποτα νὰ βάλου στ' φουτιά;

— Γι' αὐτὸ στιναχουριέσι, κυρά! Ἀκουνο-ζούμ! θὰ φκιασοῦμι!

— Γιὰ πέτσι μ', πῶς γένιτι; Πρώτ' φουρά τ' ἀκούου αὐτὸ τοῦ φαί.

— Φέρι ἰού τ' ἀκόν' κι του μπουκάλ' μι τοῦ λάδ' γιὰ νὰ τ' ἀλείψου.

— Κι θὰ γέν, φαί μι τ' ἀκόν';

— Φέρι κι τ' ἀλάτ' κι ἓνα σκόρδου κι κανιά πατάκα κι τί σὶ νοιάζ' ἰσένα!

Ἐφερνε ἡ γυναῖκα τὸ μπουκάλι μὲ τὸ λάδι — μήπως εἶχε κι ἄλλο στὸ σπῆτι, ποὺ τὸ ῥιχναν μὲ «τ' ἀδράχτ'» στὸ φαγητό! Γιὰ οἰκονομία, βουτουσαν τὸ ἀδράχτι στὸ λάδι καὶ ὕστερα τὸ ἀνακάτευαν στὸ φαγητό, γιὰ νὰ λαδωθεῖ...

Μόλις ἐστριβε ἡ νοικοκυρά νὰ κάμει τίς δουλειές της, οἱ ραφτάδες ἔριχναν ὅλο τὸ λάδι ἀπ' τὸ μπουκάλι στὴν κατσαρόλα καὶ γινόταν νόστιμη λαδερὴ σούπα, ποὺ ἔριχναν καὶ ψωμί μέσα κι ἔτρωγαν χορταστικά. Ἐδιναν «ζουμί» καὶ στὴ νοικοκυρά, νὰ δοκιμάσει.

— Ἀλήθεια, νόστ' μου γίγκει τ' ἀκουνο-ζούμ!

— Γλέπ'ς, κάτ' ξέρουμι κι μεις ἀπὸ μα'ειρ' κή...

Ὑστερα ἐβλεπε ἡ νοικοκυρά, ὅτι δὲν εἶχαν ἀφήσει ἄλλο λάδι στὸ μπουκάλι.

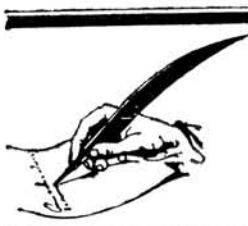
Ἀπ' φαγητὸ καλοπερνοῦσαν στὰ σπῆτια, ποὺ πῆγαιναν μετὰ τὰ Χριστούγεννα, γιατί ὑπῆρχαν τὰ χοιρινὰ καὶ γιὰ κανένα μῆνα ἔτρωγαν κοντο-σούβλι, πασπαλάδες, τσιγαρήθρες, κρετόπιτες καὶ ἄλλα ἐδέσματα.

Τὸ χειρότερο ἦταν ποὺ πηγαίνοντας στὰ σπῆτια, μετέφερναν καὶ τὰ πολὺ ἐνοχλητικὰ ζωύφια, τίς ψεῖρες, ποὺ ἦταν κίνδυνος γιὰ τὴ μετάδοση ἀσθενειῶν (τύφου κλπ.). Οἱ προνοητικές, ὅμως, νοικοκυρές, μόλις ἔμπαιναν στὸ σπῆτι οἱ Κεφαλάδες τοὺς ἐπαιρναν τὰ ρούχα καὶ τὰ ζεμάταγαν, ἐξολοθρεύοντας τὰ φοβερά... ζωύφια.

Ἔτσι, χρόνια καὶ χρόνια γύριζαν οἱ Κεφα-

λάδες στὰ χωριά, προσφέροντας τίς πολυτίμες ὑπηρεσίες τους καὶ τὸ πέρασμά τους χαράχτηκε ἐντονα στὴ μνήμη τῶν χωρικῶν. Ὑπηρετήσαν μὲ τὴν «τέχνη» τους ὁλόκληρες γενιές ποὺ ἀγωνίζονταν σκληρὰ γιὰ τὴν ὑπαρξή τους — τίς ἔδερνε ἡ φτώχεια καὶ ἡ ἀνέχεια — καὶ γιὰ τὴν ὑπαρξὴ αὐτῆς τῆς ἴδιας τῆς φυλῆς.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΣΙΑΚΟΣ

χρονογραφημα

Ἐντὶ γιὰ Θύτης ...Θῦμα

γράφει ὁ Κ. ΒΛΑΧΟΣ

Ἀκουγα στὸ χωριὸ γιὰ τὰ «τρανά» κατορθώματα τῶν κυνηγῶν, κατορθώματα ποὺ οἱ ἴδιοι τὰ παρουσίαζαν σὰν ἄθλους. Τοῦτο τὸ γεγονὸς βέβαια εἶναι συνηθισμένο. Ποτέ ὅμως αὐτὸ τὸ λεγόμενο «μεράκι» δὲν μπήκε στὸ πετσί μου. Ὅχι ἀπὸ εὐαισθησία πρὸς τὰ «ἀτυχῆ θηράματα» ἀλλὰ γιατί ἔμενα ἀδιάφορος ἐντελῶς, παρ' ὅλες τίς προτροπές καὶ τίς ἐντυπωσιακές δῆθεν ἀπολαύσεις τοῦ «σπόρ» αὐτοῦ.

Μέσα σ' ὅλα τοῦτα τὰ πολυσυζητούμενα κατορθώματα, πολλές φορές γίνονταν λόγος καὶ γιὰ ἄμεσους κινδύνους ποὺ διέτρεξαν ὠρισμένοι. Καὶ ἔθβαινε ἓνα συμπέρασμα μιᾶς ἀπλῆς λογικῆς ποὺ ἔλεγε ὅτι ὁ τρόπος τῆς παγάνας ποὺ ἀφοροῦσε τὸ κυνήγι ἀγριογούρου-νου θὰ ἔφερνε κάποιον κακὸ ἀνεπανόρθωτο, ὄχι ἀπὸ τὸ ζωντανὸ ἀλλὰ ἀπὸ ἀναμεταξὺ τῶν κυνηγῶν. Ἀρκετοὶ συγχωριανοὶ μὴ «προσκειμένοι στὸ σπόρ» ἀκούγοντας τίς διάφορες συζητήσεις, προειδοποιοῦσαν ὅτι ὅπως πᾶνε τὰ πράγματα τὸ «τίμημα» θὰ εἶναι ἀκριδὸ, θὰ εἶναι ἀνθρώπινη θυσία.

Καὶ δυστυχῶς ἐπαληθεύτηκαν. Πρῶτο θῦμα ὁ ἀτυχὸς Τάκης Κολλῦρης, ὁ πιὸ ἀγαπητὸς συγχωριανός, θῦμα τῆς ἀμέλειας καὶ ἐπιπολαιότητος, θῦμα τῆς κακῆς ὀργάνωσης καὶ τῆς προχειρότητας, τῆς ἀπειρίας ἂν θέλετε τοῦ νεαροῦ κυνηγοῦ, τοῦ πάθους γιὰ τὸ θήραμα ποὺ κατέχει τὴν ὥρα ἐκείνη τοῦ κάθε κυνηγοῦ.

Ὅλα τοῦτα κατὰ τὴν ἀποψη τῆς δικῆς μου, ἀποψη ποὺ θγαίνει ὄχι μέσα ἀπὸ κυνηγετικὴ πείρα ποὺ ὅπως προεῖπα στεροῦμαι ὁλοκληρωτικά, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν καθημερινὴ παρατήρηση, τὴν ἀπλὴ λογικὴ τὰ κοινὰ συμπεράσματα, λένε πῶς τὸ κακὸ παράγινε.

Ὅχι κύριοι, τὸ ὅπλο δὲν κάνει τὸν κυνηγὸ, ὅπως τὸ ράσσο δὲν κάνει τὸν παπᾶ. Στὶς μέρες μου τῆς μα-

θητικής ηλικίας, θυμάμαι 5 - 6 κυνηγούς, ανθρώπους του χωριού που γνώριζαν τον τόπο σπιθαμή προς σπιθαμή που ήξεραν τι θα πει κυνήγι. Σήμερα λογαριάζω πάνω από 30. Ο καθένας λοιπόν μικρός - μεγάλος άσχετος με τους κανόνες του κυνηγιού, ξένος προς τη μορφολογία του έδάφους, αρπάζει ένα ντουφέκι και αυτοχρηζέται κυνηγός έτοιμος να ριχτεί στη μάχη να δρέψει δάφνες στο θωμό της Αρτέμιδας.

Μά αυτό το χόμπυ, σπόρ ή όπως άλλοιως θέλετε να το πείτε, δεν αρκείται στο κράτημα ενός ντουφεκιού και το πάτημα της σκαντάλης σε ότι «κουνιέται ή πετάει». Έχει δικούς του κανόνες άγραφτους, βασικούς που ή ελάχιστη απόκλιση σημαίνει ολέθρια αποτελέσματα, κάνει θήραμα τον ίδιο τον κυνηγό.

Οι πιο πολλοί κυνηγοί που βγήκαν στην «πιάτσα» αν τους ρωτήσεις τι ξέρουν από κυνήγι, θα σου πουν:

— Παιός έγω; Εγώ στο στρατό ήμουν άσος στη σκοποβολή, δεν μου ξεφεύγει τίποτα. Τι είναι το δίκαννο ή ή καραμπίνα μπροστά στα άλλα όπλα!

Σε τρεις βασικά αιτίες κατά τη γνώμη μου αποδίδω το κακό.

Η πρώτη βασική αιτία όπως προείπα είναι ο μεγάλος αριθμός των κυνηγών που ξεφύτρωσαν τελευταία στο χωριό και ο χώρος είναι λίγος να τους βαστάζει. Ο αριθμός τούτος σε σχέση με τη γνώση κατοχής όπλου στο στρατό είναι ζωτικής σημασίας θέμα. Ο μεγάλος αριθμός περικλείει πολλούς άσχετους. Ο στόχος στο στρατό ήταν σταθερός, το όπλο και οι σφαίρες αλλοιώτικα. Στο κυνήγι ο στόχος είναι ταχυκίνητος, τα βόλια πολλά και πίσω από το στόχο πιθανά να παραμονεύει και άλλος συκυνηγός. Το πάθος για το χτύπημα του θηράματος μεγάλο και τυφλό. Τα καρτέρια πάρα πολλά κι' αν δεν τα γνωρίζεις καλά —και είναι πολύ τελημερό να πει οποιοσδήποτε ότι τα γνωρίζει καλά με το κλείσιμο πούχει κάνει ο τόπος σήμερα— και κάνεις κάποιο λάθος. "Αν δεν σκοτωθείς σίγουρα θα σακατευτείς. Εύκολο το πάτημα της σκαντάλης, δύσκολη ή πείρα και ή πρακτική.

Δεύτερη αιτία είναι το γεγονός ότι το κυνήγι του άγριογούρουνου εμφανίστηκε στο χωριό πριν 4 - 5 χρόνια. Και είναι το πιο δύσκολο από κάθε άλλο. Θέλει ειδικά σκυλιά, θέλει παγάνες κι' ένα σωρό τερτίπια που δυστυχώς απ' τους κυνηγούς μας λίγοι τα κατέχουν. Αυτοί οι λίγοι έχουν υποχρέωση να διαλέγουν αυτούς που παίρνουν μαζί τους, τους νέους, και να τους δίνουν αυστηρές εντολές για το τι θα κάνουν.

Η τρίτη αιτία είναι ή ευθύνη της Πολιτείας. Παρατηρείται σήμερα το φαινόμενο της «κυνηγομανίας», "Οποιος θέλει να γίνει κυνηγός παίρνει ένα όπλο, βγάζει άδεια κατοχής, πληρώνει ένα ποσό πάνω από 1000 δρχ. και αυτόματα παίρνει άδεια κυνηγεό και βγαίνει στο καρτέρι. Και έδω προχειρολογία, και έδω κα-

νένας έλεγχος. Η ικανότητα, ή νοημοσύνη κλπ. του κυνηγού δεν κρίνεται ούτε αξιολογείται σε καμμία περίπτωση. Αφειδώς λοιπόν εκδίδονται άδειες και ο καθένας αφήνεται στην τύχη του άλλου.

Ερωτάται όμως μήπως θα έπρεπε να γίνεται κάποιος έλεγχος, να περνάει από μια επιτροπή ή δοκιμασία ο αυτοχρηζόμενος κυνηγός πριν πάρει την άδεια, να εκδίδεται ώρισιμένος αριθμός άδειών για κάθε περιοχή;

Ένα θέμα μεγάλο, έξω από τις δικές μου κρίσεις και γνώσεις, που δυστυχώς μέχρι σήμερα δεν έχει αξιολογηθεί σωστά, να μην λαμβάνεται κανένα μέτρο και κάθε μέρα να διαβάζουμε στις εφημερίδες «σκότωσε το φίλο του γιατί τον πέρασε για λαγό, άγριογούρουνο, πάπια κλπ.». Πρέπει να μπει ένας φραγμός σ' αυτούς τους άδικους σκοτωμούς και στις όρφάνειες που δημιουργούν. Κάποια δραστηριότητα πρέπει να αναλάβουν οι διάφοροι κυνηγετικοί Σύλλογοι και κάποια πρόνοια για τα μέλη τους.

Αφού λοιπόν όλους αυτούς τους κυνηγούς ή Πολιτεία τους αφήνει ελεύθερους, οφείλουν να είναι περισσότερο προσεκτικοί για να μην έχουμε ανθρώπινα θύματα στο θωμό της Αρτέμιδας και τη σκαντάλη να την τραβάνε όταν είναι βέβαιτοι ότι το θήραμα είναι θήραμα.

Κώστας Βλάχος

ΤΟ ΜΑΓΙΚΟ ΧΑΠΙ

Ένας ηλικιωμένος έπαιρνε χάπια προκειμένου να εκτελεί, έστω κατά άραιά διαστήματα, τα συζυγικά του καθήκοντα. Όταν όμως ήρθε ή ήμερα που θα έπαιρνε το χάπι του ξαφνιάστηκε, διότι το κουτάκι δεν είχε άλλα μέσα. Η γυναίκα του έκανε λάθος, αντί να πάρει τα δικά της χάπια που έπαιρνε για την πίεση, ήπια του άνδρός της τα υπερδιεγερτικά, που είχε σαν αποτέλεσμα να ξυπνήσουν μέσα της έντονες οι σεξουαλικές επιθυμίες της και να γίνει μετά φορτικότητας άπαιτητική στον ηλικιωμένο άνδρα της.

Και κεί που ο καημένος ο γέρος της κατέβαλε υπεράνθρωπες προσπάθειες να της ικανοποιήσει με το στανιό τις όρεξεις της και να της σβήσει την φλόγα που την έκαιγε μέσα της, τότε συνέβη το ανεπανόρθωτο. Αντί να λειτουργή-

γήςει τὸ σεξουαλικὸ σύστημα, ἐλειτούργησε τὸ ἀφοδευτικὸ, σοβαντίζοντας τὰ σεντόνια τοῦ κρεβατιοῦ τους, πρὸς ἀπορίαν καὶ ἐκπληξη τῆς γυναικας του. Τότε, ἀπογοητευμένη ἐκείνη, τὸν ἐρώτησε: Τί ἐπαθες, μωρὲ ἄνδρα; Καὶ κείνος ἤρεμα καὶ ἀπαθέστατα τῆς ἀπάντησε: Γυναίκα, τώρα πιά... σώθηκε τὸ λάδι κι ἄρχισε νὰ βγαίνει ἡ μούργα...

ΠΑΛΙΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Μιά γριούλα φώναξε ἕναν λουστρό για νὰ τῆς γυαλίσει τὰ παπούτσια. Κι ὁ μικρὸς λουστράκος γονάτισε μπροστὰ τῆς κι ἄρχισε τὸ γυάλισμα. Σὲ μιὰ στιγμή, εἶδε τὴ γριά νὰ γελάει καὶ ἀπορημένος τὴν ἐρώτησε: Γιατί γελάς γιαγιά; Κάτι θυμήθηκα παιδάκι μου. Μά, πές μου τί θυμήθηκες γιαγιά; ἐπέμεινε ὁ μικρὸς λουστράκος. "Ἀχ παιδάκι μου, 50 χρόνια εἶχε νὰ γονατίσει ἄνδρας μπροστὰ μου!..."

ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

ΝΥΚΤΕΡΙΝΗ ΖΩΗ...

Συγχωριανὴ κατέθηκε γιὰ λίγες μέρες στὴν Ἀθήνα νὰ δεῖ τοὺς δικούς της καὶ νὰ ξεκουραστεῖ.

Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτή, φιλικὸ ζευγάρι ποὺ τὸ εἶχε φιλοξενήσει στὸ σπίτι της στὸ χωριὸ τὴν πῆρε νὰ τὴν «θγάλει ἔξω» νὰ γευτεῖ τὴν κοσμικὴ ζωὴ τῆς Ἀθήνας.

Μέσα λοιπὸν στὸ αὐτοκίνητο ἔγινε ὁ ἐξῆς διάλογος.

— "Ἄντε κυρά... ἀπόψε, θὰ κάνεις νυχτερινὴ ζωὴ νὰ δεῖς πὼς τὰ περνᾶμε ἐδῶ στὴν Ἀθήνα.

— "Ἐμένα θὰ μοῦ πεῖς γιὰ νυχτερινὴ ζωὴ φουκαῖ; "Ἐχω κάνει ἐγὼ τέτοια ζωὴ ποὺ δὲν θγαίνεις μπροστὰ μὲ τίποτα. Ξέρεις πόσες νύχτες ἔχω ποτίσει ἐγὼ τὰ χωράφια στὸ χωριό;

Κόκκαλο ὁ ἄλλος.

= ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ =

Τὸ φετεινὸ ἡμερολόγιο εἶναι κάτι μοναδικό. Πολυσέλιδο μὲ ἐγχρωμες φωτογραφίες ἀπὸ τὴ ζωὴ καὶ τίς ὁμορφιές τοῦ χωριοῦ ἀποτελεῖ στοιχεῖο ἀπαραίτητο γιὰ κάθε σπίτι. "Ὅσοι δὲν τὸ προμηθευτήκατε τηλεφωνεῖστε στὸ γραφεῖο τοῦ Συνδέσμου (5235148) γιὰ νὰ τὸ λάβετε.

Μετὰ τὴν δόξα καὶ τοὺς θρύλους

Η ΟΠΙΣΘΟΧΩΡΗΣΗ

Ἡ προέλαση στὴν Ἀλβανία εἶχε σταματήσει γιὰ ἓνα διάστημα. Οἱ στρατιῶτες μας, στὰ χαρακώματα περίμεναν ἀπὸ στιγμή σὲ στιγμή νὰ τοὺς δοθεῖ τὸ σύνθημα τῆς ἐξόρμησης.

Ὁ στρατὸς μας ἦταν ἀποφασισμένος νὰ ρίξει τοὺς Ἰταλοὺς στὴ θάλασσα. Καὶ κεῖ ποὺ μ' ἀγωνία καρτεροῦσαν τὴ διαταγὴ μὲ τὸ δάκτυλο στὴ σκανδάλη γιὰ νὰ δώσουν ἓνα ἀκόμη μάθημα στοὺς μακαρονάδες, διατάχθηκαν νὰ εἶναι ἔτοιμοι γιὰ ὀπισθοχώρηση.

Πικρία καὶ ἀπογοήτευση δοκίμασε ὁ στρατὸς μας, διότι τὰ ἐδάφη ἐκεῖνα ποὺ εἶχε καταλάβει μὲ ἄπειρες θυσίες, χύνοντας ποταμούς αἵματος, τώρα τὰ ἐγκατέλειπε ἀμαχητί. Οἱ στρατιῶτες μας πολέμησαν μὲ ἀπαράμιλλο σθένος καὶ ἡρωισμό τὸν ὕπουλο ἐχθρὸ καὶ τὸν κατεξευτέλισε μέσα σ' ἐκεῖνον τὸν ἄγριο χειμῶνα, ποὺ οἱ ἀκρωτηριασμοὶ ἐξ αἰτίας τῶν κρουοπαγημάτων ἦταν περισσότεροι κι ἀπ' αὐτοὺς ἀκόμη ποὺ δημιουργοῦσαν τὰ πυρὰ τοῦ ἐχθροῦ. Ὁ στρατὸς μας λοιπὸν μὲ ὑπεράνθρωπες προσπάθειες κατέκτησε ἔρποντας ἀπὸ χαράκωμα σὲ χαράκωμα καὶ σπιθαμὴ πρὸς σπιθαμὴ, τὸ χιλιοποτισμένο μὲ τὸ αἷμα του ἐκεῖνο ἔδαφος, ποὺ τώρα διατάσσεται νὰ ἐγκαταλείψει καὶ νὰ ὑποχωρήσει. Διεξήγαγε ἀγώνα σκληρό, τραχὺ καὶ ἄνισο ἐναντίον τοῦ φασισμού, ποὺ εἶχε σὰν ἀποτέλεσμα μιὰ χούφτα Ἑλλήνων νὰ γελοιοποιήσει καὶ καταρρακώσει στὸ πεδίο τῆς μάχης τὸ γόητρο τῶν ἐπιλέκτων μονάδων τοῦ Μουσολίνι, ποὺ τοῦτος κομπάζοντας ἔλεγε γιὰ νὰ μᾶς τρομάξει, ὅτι θὰ παρτάξει 8 ἑκατομ. λόγχες.

Οἱ ἀλλεπάλληλες νίκες τῶν Ἑλλήνων ἐναντίον τοῦ φασισμού, εἶχαν συγκλονήσει ὀλόκληρὴ τὴν ἀνθρωπότητα. Κι ἂν δὲν τὸ ἐπέβαλλαν στρατηγικοὶ λόγοι, ὅπως ἔλεγαν, καὶ φυσικὰ δὲ μᾶς κτυποῦσαν καὶ οἱ γερμανοὶ πσιώπλατα, ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς θὰ εἶχε ρίξει στὴ θάλασσα τοὺς μακαρονάδες.

Τὰ κανόνια τῆς πυροβολαρχίας ποὺ ὑπηρετοῦσα, ποὺ ὡς τότε ἦταν στραμμένα πρὸς τὸ μέτωπο τοῦ Πόγδραβετς στὴν παραλία τῆς λίμνης Ἀχρίδας, τὰ δέσαμε κοντὰ στ' ἄλογα καὶ πήραμε τὸ δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς. Φυσικὰ στὴν ἀρχὴ ὁ στρατὸς δὲν ἐγνώριζε τί εἶχε συμβεῖ καὶ ἡ ὀπισθοχώρησι δὲν ἦταν ἄτακτη.

Βαδίζαμε μέρα καὶ νύχτα πρὸς τὰ Μακεδονικὰ σύνορα.

Ήταν πλέον φανερό, ότι αποστολή και σκοπὸς τῆς στρατιᾶς ποὺ ἀπεσύρθη ἀπὸ τὸ δεξιὸ μέτωπο τῆς Κορυτσᾶς, ἦταν ἡ ἐνίσχυση τῶν δυνάμεων ἐκείνων, ποὺ θὰ ἀντιμετώπιζαν τοὺς γερμανοὺς στὰ ὄχυρά τοῦ Ροῦπελ. Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, ὁλόκληρη ἡ Εὐρώπη στέναζε κάτω ἀπὸ τὴν μπότα τῶν γερμανῶν, καὶ οἱ σιδηρόφρακτες στρατιᾶς τοὺς εἶχαν συγκεντρωθεῖ στὰ γιουγκοσλαυικὰ σύνορα καὶ περίμεναν τὸ σῆμα τοῦ Χίτλερ γιὰ νὰ ὀρμήσουν ἐναντίον τῆς Ἑλλάδας. Δυστυχῶς ὅμως ἡ στρατιὰ ποὺ μετακινήθηκε ἀπὸ τὸ δεξιὸ μέτωπο πρὸς τὴ Μακεδονία, δὲ χρειάστηκε νὰ ἐνισχύσει τοὺς ἡρωϊκοὺς ὑπερασπιστὲς τοῦ Ροῦπελ. Γιατὶ ὕστερα ἀπὸ ἀπεγνωσμένη ἄμυνα τῶν μαχητῶν αὐτῶν, καὶ πρὸ τῶν ἀσυγκρίτως ὑπερέτερων δυνάμεων τοῦ ἐχθροῦ, ὁ ὁποῖος ἐχρησιμοποίησε δηλητηριώδη ἀέρια, ὑποχώρησαν καὶ οἱ Οὐννοὶ εἰσέβαλαν στὴν πατρίδα μας. Κατὰ τὴν ἐκδήλωση τῆς γερμανικῆς ἐπιθεσης, ὁ ἀντιστράτηγος Τσολάκογλου ἀνέλαβε τὴν πρωτοβουλία σύναψης ἀνακωχῆς. Ἐν συνεχείᾳ ὁ ἐν λόγω στρατηγὸς ἀνέλαβε καὶ τὴν προεδρίᾳ τῆς Κυβέρνησης τοῦ 1941 - 1942. Ἀργότερα, διὰ τὴν ὡς ἄνω συνθηκολόγηση κατεδικάσθη εἰς θάνατον. Ἀφοῦ λοιπόν, ὑπογράφηκε συνθηκολόγηση κι ἄρχισε ἡ προέλαση τῶν γερμανικῶν στρατευμάτων, ἐμεῖς πήραμε τὸ δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς. Κατὰ τὴν ὀπισθοχώρηση, ὁ στρατὸς μας ἀπέφευγε τὸ δημόσιο δρόμο, γιατί παρ' ὅλη τὴν ἀνακωχή, ἡ ἀεροπορία τοὺς σφυροκοποῦσε. Ἀλησμόνητη θὰ μοῦ μείνει ἡ μέρα ἐκείνη τοῦ βομβαρδισμοῦ τῆς πόλης τῶν Γρεβενῶν ἀπὸ τὰ «στούκας».

Σμῆνη ἀεροπλάνων σκορποῦσαν τὸν τρόπο, τὸν πανικὸ καὶ τὸ θάνατο μὲ τίς κάθετες ἐφορμήσεις τους, προκαλώντας ἓναν ἐκκωφαντικὸ καὶ ἀνατριχιαστικὸ θόρυβο, ἀψηφώντας ἀκόμη καὶ τὸν κίνδυνο ποὺ διέτρεχαν ἀπὸ τὰ πυκνὰ πυρὰ τῶν ἀντιαεροπορικῶν πυροβόλων. Κατέβαιναν σὲ ἐλάχιστο ἀπὸ τὴ γῆ ὕψος, προκειμένου νὰ ἐπιτύχουν ἀπολύτως τὸ στόχο τους, ξεθεμελιώνοντας τὴν ἄμοιρη πολιτεία.

Στὴν Καλαμπάκα φτάσαμε τίς πρωινὲς ὥρες. Οἱ κάτοικοι τῆς πόλης αὐτῆς ἦταν στὸ πόδι. Ἀφοῦ ὑπογράφηκε συνθηκολόγηση κι ὁ στρατὸς ὀπισθοχωροῦσε, εἶχαν ἀφήσει τίς στρατιωτικὲς ἀποθήκες τροφίμων καὶ ἱματισμοῦ ἀνοιχτές, κι ὁ κόσμος εἶχε ὀρμήσει μέσα σ' αὐτὲς σὰ σίφουνες κι ἄρπαζε ὅ,τι μπορούσε. Σκέφτηκαν, ὅτι προκειμένου νὰ πέσουν στὰ χέρια τοῦ ἐχθροῦ καλύτερα νὰ τὰ πάρει ὁ λαός. Τώρα, ἂν οἱ

δυνατοὶ καὶ οἱ πιὸ πονηροὶ ἄρπαζαν τὰ πιὸ πολυτά, αὐτὸ εἶναι ἄλλο θέμα. Στὸ σιδηροδρομικὸ σταθμὸ Καλαμπάκας συναντήθηκα μὲ τοὺς Θεμιστοκλῆ Ραπτόπουλο καὶ Ζήση Ἀχλαδᾶ.

Καὶ οἱ τρεῖς μαζί μῆκαμε στὸ τραῖνο προκειμένου νὰ ἐπιστρέψουμε στὸ χωριό. Στὸ σταθμὸ τῶν Φαρσάλων συναντήσαμε τὴν ἀμαξοστοιχία τῶν Ἀθηνῶν γεμάτη στρατό, ποὺ λὲς καὶ πήγαιναν σὲ πανηγύρι, τραγουδοῦσαν πολεμικὰ τραγούδια.

Οἱ στρατιῶτες ποὺ ταξίδευαν μὲ τὴν ἀμαξοστοιχία, δὲν ἤξεραν ὅτι εἶχε γίνει συνθηκολόγηση καὶ ἐπέστρεφαν στὶς μονάδες τους.

Τὰ μεσάνυχτα κατεβήκαμε στὸν Μπράλλο καὶ τὰ ξημερώματα τῆς Μ. Παρασκευῆς φτάσαμε στὸ χωριό μας.

Ἡ παρουσία μας στὸ χωριὸ δὲ δημιούργησε ἀπορία καὶ ἐκπληξη στὶς φαμελιές μονάχα, ἀλλὰ καὶ στοὺς χωριανούς μας ἀκόμη, γιατί εἴμασταν οἱ πρῶτοι ἀπὸ τοὺς πολεμιστὲς τοῦ Ἀλβανικοῦ μετώπου ποὺ ἐπέστρεφαν στὸ χωριό. Οἱ χωριανοὶ μας ποὺ εἶχαν δικούς τους στὸν πόλεμο, κάθε μέρα πολιορκοῦσαν τὰ σπίτια μας ρωτώντας, καὶ μὲ τὸ δίκιο τους οἱ ἄνθρωποι, γιὰ νὰ μάθουν ἂν τοὺς εἶδαμε. Πολλοὶ ἦταν ἐκεῖνοι ποὺ μᾶς σχολίαζαν καὶ ἀμφιβάλλοντας γιὰ τὴ συνθηκολόγηση μᾶς ἀντιμετώπιζαν μὲ δυσπιστία. Γιατὶ τὸ ραδιόφωνο τοῦ «Κουγιούφα» ἔλεγε — καὶ τὸ ἀκούσα μὲ τ' αὐτιά μου — ὅτι: «ὁ ἐνδοξος Ἑλληνικὸς στρατὸς ἀμύνεται μὲ σθένος καὶ αὐταπάρνηση ἐναντίον τῶν γερμανῶν παρὰ τὰ μακεδονικὰ σύνορα, ἀποκρούοντας τίς σφοδρὲς καὶ ἀλλεπάλληλες ἐπιθέσεις τους». Τὸ μοναδικὸ λοιπὸν ραδιόφωνο τοῦ χωριοῦ μας, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν διεξαγόμενον σκληρὸ καὶ ἄνισο ἀγῶνα ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ, δὲν ἀνέφερε τίποτε γιὰ τὴν ὑπογραφεῖσα συνθηκολόγηση. Πῶς ἦταν δυνατό νὰ μὴν παραξενεύονταν καὶ νὰ ἐκπλήσσονταν οἱ χωριανοὶ μας, ποὺ ἀπὸ τὸν πόλεμο ποὺ εἴμασταν, ἔβλεπαν μᾶς εἶδαν στὸ χωριό. Τὸ ἀνακοινωθὲν ποὺ ἀκούσαμε, ἴσως γιὰ λόγους ψυχολογικοὺς, δὲν ἦταν πρόσφατο καὶ γι' αὐτὸ δὲν ἀνταποκρινόταν στὰ πραγματικὰ γεγονότα. Διότι τὴ στιγμὴ ἐκείνη οἱ Γερμανοὶ θὰ εἶχαν φτάσει τουλάχιστον στὴ Λάρισα. Ὡστόσο, ἀπὸ τὴν Τρίτῃ τοῦ Πάσχα ἄρχισαν νὰ καταφθάνουν ὁμαδικῶς κι ἄλλοι χωριανοὶ μας πολεμιστὲς.

Κατόπιν τὸ χωριὸ μας ἔγινε κέντρο διερχομένων. Χιλιάδες στρατιῶτες κατεβαίνοντας ἀπὸ τὴν Ἀλβανία κι ἀποφεύγοντας τοὺς γερμανοὺς καταταλαιπωρήθηκαν, περπατώντας στὰ μονοπά

τια από βουνό σε βουνό, ώσπου να φτάσουν στα χωριά τους. Τò Πάσχα εκείνο του '41 ήταν ίσως, τò πιό θουβό και ανήσυχο, γιατί 150 και πλέον άνδρες του χωριού μας έλλειπαν στον πόλεμο, κι ό κόσμος διακατεχόμενος από αδημονία και ψυχική αγωνία, καρτερούσε με λαχτάρα τήν επιστροφή τών παιδιών του.

Οί Γερμανοί μπήκαν στήν 'Αθήνα στις 27 'Απριλίου 1941.

Οί τελευταίοι Κουκουβιστιανοί στρατιώτες, που ήρθαν πεζοπορία από τò 'Αλβανικό μέτωπο, έφτασαν στο χωριό μας στις 18 Μαΐου.

Πολλά παλληκάρια του χωριού μας επέστρεψαν τραυματισμένα.

Δύο όμως δέ γύρισαν στα σπίτια τους, στις φαμελιές τους, που με πόνο, λαχτάρα κι αγωνία τούς περίμεναν. Δεν επέστρεψαν οί δυο τσαλιάδες του θρυλικού 3θου Συντάγματος τών Ειζώνων. Ήταν ό Παναγιώτης Θεοχάρης και ό 'Ηλίας Λίτσος.

"Επесαν στο πεδίο τής μάχης πολεμώντας τò δόλιο και ύπουλο έχθρό. Ποτίζοντας με τò αίμα τους τò δένδρο τής 'Ελευθερίας και τής Ειρήνης.

"Εμειναν για πάντα εκεί στα βουνά τής Β. 'Ηπείρου, ακοίμητοι φρουροί τής πατρίδας μας. Έσσει φύλακες τών ιδανικών και πεπρωμένων τής φυλής μας.

ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

Γυρίζοντας από περίπατο στα 1928. Κώστας Λευκαδίτης, Τριαντάφυλλος Ποδόρας, Δημ. Τσόχλας, Κώστας Κασσινιώτης (φωτογραφία Π. Τσόχλα)

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΣΕ ΑΝΩΤΑΤΕΣ ΣΧΟΛΕΣ

εφαρμόζεται για πρώτη φορά στή χώρα μας, πέτυχαν σε Α.Ε.Ι. οί έξής νέοι:

Με τò σύστημα τών πανελληνίων εξέτασεων, που 1) Τάσος Παναγ. Χασιακός, στή Νομική 'Αθηνών (Νομικό τμήμα).

2) Γεωργία Τριαντ. Τσολάνα, στή Φιλοσοφική 'Αθηνών.

3) Παναγιώτα Ταζ. Δημοπούλου, στήν 'Αγγλική Φιλολογία 'Αθηνών.

"Όσα άλλα παιδιά πέρασαν σε 'Ανώτατες σχολές ως μās τò κάνουν γνωστό γα τò δημοσιεύσουμε.

ΑΦΙΞΕΙΣ - ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

Τò καλοκαίρι αφήχθηκε από τò Λός 'Αντζελες, για διακοπές, ό Πολιτικός Μηχανικός Τάσος Χασιακός και ξανάφυγε, συνεχίζοντας τις μεταπτυχιακές σπουδές του για τò διδακτορικό δίπλωμα.

ΕΚΔΟΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ

Ό λοογράφος κ. Γιώργος Χασιακός κυκλοφόρησε τήν ποιητική συλλογή « Γ Ε Ν Ε - Θ Λ Ι Α Γ Η », με 50 ποιήματά του, με τὰ όποια έξυμνει και προβάλλει τή γενέτειρα Καλοσκοπή.

Ή έκδοση γίνεται με τή συνεργασία του κ. Γ. 'Αρ. Προιοδίου.

"Όσοι επιθυμούν ν' αποκτήσουν τò βιβλίο σε ένα ή περισσότερα αντίτυπα, μπορούν να τò ζητήσουν μ' ένα τηλεφώνημα ή με γράμμα. Ή τιμή είναι 200 δρχ., που αργότερα θ' αύξηθει.

Δ)νσεις: Γ. Χασιακό, Δημοκρατίας 6, Ζωγράφου (Τ.Τ. 622), τηλ. 770.8098 — Γ.Α. Πριόβολο, Σταδίου 4 (στοά Σπυρομήλιου 7), 'Αθήνα, τηλ. 32.28.766

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

Για τήν ΑΛΗΘΕΙΑ

Τò αληθινό και τò δίκαιο έχουνε από τή φύση μεγαλύτερη δύναμη από τò ψέμα και τò άδικο.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ

Ή αλήθεια και τò λάδι πάντα θαγαίνουν από πάνω

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΡΟΙΜΙΑ

Για την ΑΜΙΛΛΑ

"Αμιλλα είναι ή τάση νά φτάνει κανένας τόν άλλον, πού τόν θαυμάζει, ή και νά τόν ξεπεράσει, χωρίς νά αισθάνεται φθόνο, άν ό άλλος τόν ξεπεράσει.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ

344

Για την ΑΜΦΙΒΟΛΙΑ

"Η αμφιβολία έχει διαβολική συγγένεια μέ τήν απόγνωση.

"Η αμφιβολία είναι περισσότερο σκληρή απ' τή χειρότερη αλήθεια.

ΜΟΛΑΙΕΡΟΣ

Για την ΑΝΑΙΔΕΙΑ

Τό μεγαλύτερο ελάττωμα των ανθρώπων είναι ή αναιδεια.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

"Η άγνοια είναι ή μητέρα της αναιδειας.

ΠΑΡΟΙΜΙΑ

Για την ΑΡΕΤΗ

Δέν φτάνει νά επαινείτε μόνο τούς ευάρετους, μά και νά τούς μιμνήσθε.

ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ

"Οποιος αποκτά δώ πέρα πλούτη, δόξα και τιμή, αποθνήσκει μιάν ήμέρα και τά χάνει στη στιγμή.

"Οποιος όμως κοπιάζει κι' αποκτά τήν άρετή και τό χώμ' άν τόν σκεπάζει πάλι κτήμα του είν' αλή.

ΒΙΖΥΗΝΟΣ

Για τήν αντιγραφή
Γιάννης Ε. Χαμηλός

— "Αμα Ξαναρθώ και σου γυρέψω τσιγάρα, νά πάρεις τή σκούπα και νά μου σπάσεις τό κεφάλι, έτσι μόνο θά τό κόψω, άλλιώς θά μέ πάει στόν τάφο.

Τούτη τή συμφωνία φαίνεται τήν αστόχησε ό παπας κι ήρθε τήν ώρα πού είδατε και μου γύρεψε νά του δώκω τσιγάρα. Κι εγώ, νά μέ συμπαθεί τό ράσο του, δέν έπρεπε νά πατήσω τή συμφωνία μας κι έτσι τόν κοπάνησα για τό καλό του, τή συμφωνία μας τή θυμήθηκε γι' αυτό δέν έφερε αντίρρηση.

Μ' αυτή τήν εξήγηση όλα διορθώθηκαν, άλλωστε τέτοια έπεισόδια ήταν συνηθισμένα και ποτέ δέ γίνονταν μέ κακή πρόθεση.

Μά τό σκηνικό έμελλε νά τελειώσει μέ μιá ακόμα εύθυμη ρεκλάμα. Άκόμα τά πράγματα δέν είχαν ήσυχάσει και νάσου μιá κοπέλλα απ' τή Γραβιά μπήκε στο μαγαζι και πλησίασε θυμωμένη τόν μπάρμπα Νίκο λέγοντας:

— Μπάρμπα, τ' αυγά πού μουδωσες είχαν πουλιά μέσα.

"Ο μπάρμπα Νίκος πάντα έτοιμόλογος και έν τώ μεταξύ άγριεμένος απ' τό προηγούμενο έπεισόδιο, γυρίζει και τής λέει:

— "Αμ' τί ήθελες μαρή νάχαν μέσα; Γμάρια; Κότα τάκαμε, πλιά είχαν.

Με τέτοια κύλαγε ό παλιός εκείνος καιρός.

Με αγάπη
Δημήτριος Π. Τσόχλας

ΎΟδοιπορικό**ΤΗΣ ΓΚΙΩΝΑΣ ΤΟ ΠΑΡΑΠΟΝΟ...**

"Ηταν φθινόπωρο, πού πήρα τό δρόμο Ξανά για τά όρεινά της Παρνασσίδας! Και καθώς ό άγέρας θρόιζε τά φύλλα και τά κλαδιά κουνούσε, μου φάνηκε σά νά στοιχίωσε τό βουνό και σέ παράπονο νά ξεχύθηκε ή Γκιώνα! Κάθησα ν' άφουγκραστώ καλύτερα, έστησα αυτί και τότε καθάρια μπροστά μου πρόβαλε τοῦ βουνου ή βαρυγκόμια! «Γιατί τόσο περιφρόνηση; μου είπε! Τόν Παρνασσό τόν γύρισες και τό τραγούδι του έγραψες — κι άς μην έχει ανάγκη απ' τή δική σου ψωριασμένη πένα. Τά Βαρδούσια κάθε τόσο μπροστά σου τά φέρνεις και δέ σέ άδικώ — τοῦ χωριου σου κρεβάτι λογιάζεις και σά Δαφναίος τραγούδι τούς πλέκεις! "Ομως δυό χρόνια τώρα τόσες φορές στην άγκαλιά μου πλάγιασες και τίς κορφές και πλαγιές μου δρασκέλωσες! Χά-

(Συνέχεια από σελίδα 365)

ρεμος, γυρίζει και μάς λέει:

— Μή μέ κατακρίνετε όρέ παιδιά κι άφουγκραστείτε τί έγινε.

— Προχτές ήρθε έδω ό «εύλογημένος» και κάθησε σ' αυτή τήν καρέκλα. Μου γύρεψε ένα παρλαμένο, ένω τόν είχε πιάσει ένας θήχας λές και θά ξερρίζωνε τό πλεμόνι του.

— "Αφου τοῦ πήγα τό παρλαμένο και τό ήπιε, μου είπε:

θηκε και για μένα δυό λόγια να πείς;»

Να πω την αλήθεια, δίκιο το παράπονό της βρήκα! Και να πού σήμερα την ευκαιρία αρπάξα κουβέντα μαζί σας για τη Γκιώνα να πιάσω!... Γιατί άλλωστε στά τόσα της δίκαια παράπονα κι ένα ακόμη ν' αφήσω παρέα να κάνει;

Χειμώνα σαν ταξιδεύεις στο 51 στο νοῦ σου πάντα νάχεις. Είναι το ψηλότερο σημείο του άμαξωτού δρόμου κι ο αύχενας —πές διάσελο! — πού Παρνασσό και Γκιώνα χωρίζει. Λές κι άστεφάνωπα τὰ δυό θουνά αιῶνες παραμένουν κι ο άνθρωπος ἐδῶ τὸ Χάνι του ἔστησε τούς παρόνομους ἐρωτές τους νὰ προλάβει!... Καί καλούσε κάθε μέρα καὶ καινούργιους μάρτυρες τίς νύχτες κα τίς μέρες τὴν ἀγάπη τους ν' ἀφουγκραστοῦν, τὸ κακὸ νὰ προλάβουν! Πόσοι ἀλήθεια στρατοκόποι μὲ τὰ ζῶα τους σὲ τοῦτο τὸ ἐγκαταλειμμένο σήμερα χάνι ξαπόστασαν καὶ δύναμη πῆραν νὰ συνεχίσουν καὶ τὴ λιγοστή καὶ πικρὴ μπομπότα μ' ἄφθονο ἰδρώτα νὰ γλυκάνουν!

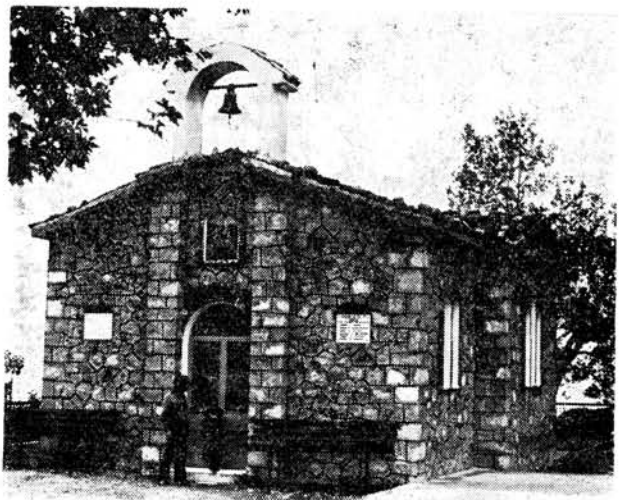
Πρὶν συνεχίσεις τὸ δρόμο, ἄνθρωπέ μου, πέτρα τὴν καρδιά Σου νὰ κάνεις, τὰ μάτια Σου κλείσε τὸ κακὸ νὰ μὴ δεις, πού στὴ Γκιώνα μας ἔκαναν καὶ κάνουν! Ἐπιφανειακὰ τὸ θωξίτη θέλησαν νὰ πάρουν μεγαλύτερο κέρδος ν' ἀποχτήσουν καὶ τὰ σπλάχνα τῆς ἀπόνετα ξέσχισαν! Δὲ βλέπετε, πού σωστὰ ἀεροδρόμια ἢ χαράδρα γέμισε ἀπὸ τὰ ἄχρηστα ὑλικά, πού τὸ χρῆσιμο ἔκρυβαν; Σάρες καὶ γκρεμοὶ προβάλλουν ἐκεῖ, πού δάση τὴ φύση ὁμόρφαιναν, καὶ χωρὶς τὸ μίτο τῆς Ἀριάδνης —τίς συνεχεῖς πινακίδες! — τὸ δρόμο δὲν πρόκειται νὰ βρεῖς!... Εὐτυχῶς, πού ὁ Σύλλογος Καλοσκοπιτῶν τῆς βασιλοπούλας τὸ ρόλο Ζήλεψε καὶ παντοῦ πινακίδες καθοδηγητικὲς τοποθέτησε!...

Γκρεμοὶ τεχνητοὶ καὶ σάρες ἄσαρκες μπροστά Σου προβάλλουν καὶ τὴν κατάντια τοῦ βουνοῦ ζωντανεύουν! Ματώνει ἡ ψυχὴ Σου καὶ τὸ πρόσωπό Σου ἀπὸ τὸ θέαμα ἀποτραβᾶς, τὸν Ο. Η.Ε. παριστάνεις, τῆς Κύπρου τὸ δράμα θυμᾶσαι, τοῦ Πιλάτου τὸ ρόλο ζηλεύεις, καὶ τὸ νίψιμο τῶν χειρῶν του δικό Σου κάνεις!...

Εὐτυχῶς, πού τ' αὐτοκίνητο τρέχει συνέχεια καὶ σὲ λίγο τὰ ἔλατα κατατρομαγμένα μπροστά Σου ὀρθώνονται σκοποὶ ἀποφασισμένοι τοῦ Λεωνίδα κα τοῦ Διάκου τὸ παράδειγμα νὰ μιμηθοῦν καὶ νὰ πέσουν «τοῖς κείνων ρήμασι πειθόμενα». Τὸ μεγαλεῖο τῆς θυσίας ἀναγνωρίζεις, τὸ δρόμο Σου συνεχίζεις, τὸ καπέλο Σου βγάζεις, τὰ στήθη Σου καθάριο ἀέρα πλημμυρίζεις, μοσκοβολιὰ τὴ μύτη Σου γεμίζεις καὶ μιὰ ταμπέλα μὲ τὸ σταυροδρόμι στοῦ Ζαγκανᾶ τὸ Χάνι σὲ

καλεῖ καὶ σὲ πειρασμὸ σὲ βάζει.

Εὐτυχισμένος ἂν στὸν πειρασμὸ ὑποχωρήσεις —δὲν πρόκειται ἄλλωστε παρὰ γιὰ λίγα μέτρα— θέλεις χίλια; τί εἶναι γιὰ τὸ αὐτοκίνητο τόσα; Τεράστια πλατάνια, παγκάκια τοῦ παλιοῦ καιροῦ καὶ σύγχρονα καθίσματα σὲ προσμένουν μὲ σωρὸ τὰ ἀναψυκτικά! Τέτοια κι ἄλλοῦ θὰ βρεῖς καὶ σίγουρα καὶ κρέας κι ἄλλοῦ ἔχουν! Ὁ μως νερὸ νὰ τρέχει ἄφθονο καὶ μπούζι ἀπὸ τίς

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Παναγίας μετὰ τὴν ἀνακαίνιση.

ρίζες ἑνὸς πλατάνου σὰ δύσκολο νὰ βρεῖς, δὲν εἶναι; Σκέφτεσαι μόνο πόσο ἀναξιοποίητες κρατοῦμε κάτι τέτοιες τοποθεσίες, πού οἱ παλιοὶ σὰ χάνια τίς ἐκμεταλλεύτηκαν, τίς γνώρισαν καὶ τίς ἐζησαν!...

Λίγα μέτρα πιὸ κάτω τὸ σημερινὸ χωριὸ Καστέλλια ἦταν καὶ μὲ τὸν ἐρχομὸ τῆς Λευτεριάς στὰ ριζὰ τοῦ κάμπου ροβόλησε ἐδῶ καὶ 110 χρόνια! Τώρα ἐλάχιστα λείψανα ἀπ' τὸ παλιὸ χωριὸ ἀπόμειναν. Στὴ Ραχοῦλα ἀπέναντι ἢ Κάνιανη πлагιάζει τεμπέλικα ἢ βόσκει πιὸ τεμπέλικα. Στὴ συνεχόμενη λαγκαδιὰ τὸ Σκληθρο ἀργοπεθαίνει! Μήπως ὅμως καὶ τὸ Οἰνοχῶρι —ἔτσι εἶπαν τὴν Κάνιανη οἱ καθαρευουσιάνοι στὸν καιρὸ τους τὴν παραγωγὴ του τιμώντας! — καλύτερη τύχη ἔχει; Στὴν Ἀποστολιά —Κάτω Κάνιανη— κι ἐκεῖνο μισομοιράστηκε, γιὰ νὰ φυτοζωοῦν καὶ τὰ δύο. Μόνη τους παρηγοριά —πού δὲ στερεῖται τὰ δάκρυα γιὰ τὸ χαμό! — ἡ πρόοδος τῶν παιδιῶν τους στὴν Ξενιτιά — κοινωνικὴ, ἐπιστημονικὴ, οἰκονομικὴ!...

Τὸ αὐτοκίνητο προχωρεῖ ἀνάμεσα στὰ ἔλατα καὶ τὰ παρατημένα χωράφια. Δόξες κι ἱστο-

ρίες που θ' ανιστοροῦσαν, σαρμανίτσες και ἀγῶνες γιὰ τὴ λιγροστὴ μπομπότα, που θὰ ἔλεγαν, ἂν εἶχαν φωνὴ τὰ πεσμένα δέματα! Αἶμα και ἰδρώτας, που χρειάστηκαν ἡ ψυχὴ ἀδούλωτη νὰ μείνει καὶ τὰ σώματα περήφανα κι ἐλεύθερα νὰ διαλαλοῦν καὶ νὰ θυσιάζονται στὸ βωμὸ τῆς Πατρίδας. Ἡ Γκιώνα τῶν Σαλώνων, ἡ Λιάκουρα τῆς Λειβαδιᾶς, τὰ Βαρδούσια τὰ ψηλά κι ἡ Καταβόθρα στάθηκαν φυτῶρι ἀνεξάντλητο κλεφτουριάς! Χάρη σ' αὐτὰ τὰ δέματα! Νὰ γιατί τὸ Σταυρὸ μας κάνομε!...

Ἀπέναντι καμαρώνει ἡ παλιὰ Κουκουβίστα — σημερινὴ Καλοσκοπὴ καὶ παραδεχόμαστε, πῶς εἶναι πολὺ πετυχημένο τὸ ὄνομα! Τὸ πληθος

Ἀρμεγμα στὴν Τρούπη.

τῶν σπιτῶν — σχεδὸν ὅλα ἀνανεωμένα και σύγχρονα — καθὼς ἔρχονται σὲ ἀντίθεση μὲ τὰ 5 τοῦ σχολειοῦ τῆς παιδιά, ρημάδι τὴν καρδιά μας κάνει και δάκρυα τὴν πλημμυρίζει. Μὰ ὅταν γιὰ τὰ χωριά μας τοῦτα ξεκινήσεις πέτρα τὴν καρδιά Σου κάνε τὰ δάκρυά Σου γιὰ τὸ χτές τὸ σήμερα νὰ μὴν τὸ πνίξουν. Ἔτσι σὰν περάσεις λαγ καδιές και ραχοῦλες ἀπὸ πλάγια και πάνω στὴν Καλοσκοπὴ θὰ φτάσεις! Κάνε τὸ σταυρὸ Σου στὴν ἐκκλησιά, ἄναψε τὸ κεράκι Σου στὸν Ἅγιο, μὴ λησμονήσεις ὅμως και τὸν Παπαντριά, που τὴν προτομὴ του πλάϊ στὴν ἐκκλησιά ὁ Σύλλογος τῶν Ξενιτεμένων ἔστησε! Σὲ προσμένει λεβέντικα τὸν ὄρκο Σου μπροστὰ του νὰ δώσεις ἀδούλωτος στὴ Ζωὴ Σου νὰ σταθεῖς, τὸ καλὸ τῆς Πατρίδας νὰ θέλεις, τὴ Ζωὴ Σου πρόθυμα γιὰ τὸ χατήρι θρησκείας και Πατρίδας νὰ δίνεις!

Σύλλογος μὲ δικό του περιοδικὸ οἱ Ξενιτεμένοι — ὑπάρχουν ἄραγε μόνιμοι ἐκτὸς ἀπ' τὸν παπὰ ἐδῶ; — ἔχουν κάνει. Ἔργα τὸ χωριὸ πλημμυρίζουν και τὸ Κεφαλόβρυσσο — πηγὴ ὁλόδροση και πολυθόρυβη ἔξω ἀπὸ τὸ χωριό! — τοὺς προσμένει και τοὺς καλωσορίζει καθὼς ἀπ' τὸ Οἶνοχωρι ἀνεβαίνουν στὸ χωριὸ τους προσκυνητὲς νὰ φτάσουν! Καὶ φτάνουν ὄχι ἀτομικὰ μὰ και ὁμαδικὰ πολλές φορές τὸ χρόνο! Κι ἂς εἶναι ὁ δρόμος ἄθλιος! Κι ἂς εἶναι τόσο δύσκολο, φαίνεται, τὴ Γκιώνα ἀσφαλτος νὰ τριγυρίσει! Ἄμα εἶναι, βλέπετε, γιὰ τὴ Ρούμελη, ἰσχνές οἱ ἀγελάδες τοῦ Κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ που προβάλλουν! Θυμάται κανένας τὸ ταβλικὸ τὸ δίστιχο «γιὰ μᾶς τὰ ντέρτια κι οἱ διπλὲς κα γι' ἄλλους οἱ ἐξάρες»! Μὲ μιὰ θλιθερὴ παραλλαγή «ἀντὶ ντόρτια και διπλὲς» γράψε και διάβαζε «ἀσσό-δύο»! Τουλάχιστο ἓνας καλὸς ἀρμόδιου λόγος γιὰ τὸν καλὸ και δραστήριο τοῦτο σύλλογο γιατί νὰ μὴν ἀκουστεῖ; Δὲ στοιχίζει, ἔχετε, τίποτε! Κι ὁμως! πολὺ καρπὸ χαρίζει!...

Φθινόπωρο, εἶπαμε, δῶ πάνω γυρίζομε! Τώρα, που ὅλοι ἔφυγαν και τὸ χωριὸ ἐρήμωσε! Ἔμειναν τὰ γερόντια — ὁ παπούς κι ἡ γιαγιά! Πρῶτοι τὴν ἄνοιξη ἔρχονται τὸν κῆπο τους νὰ σκάψουν, τὸ γιούρτι τους νὰ σπύρουν, τὴν πατάκα τους νὰ βάλουν! Θᾶναι κρίμα τὰ ἐγγονάκια τους τίς κολοκυθοκορφάδες νὰ στερηθοῦν, λουβιὰ νὰ μὴ φᾶνε, δυὸ πατάτες νὰ τοὺς λείψουν, δυὸ - τρία κολοκυθολέλδα νὰ μὴ βρίσκουν σαρμάδες νὰ φτιάσουν! Δὲ βλέπετε, που και τώρα τὸ φθινόπωρο κοκόσες λιάζουν, φασούλια ξεραίνουν, κυδώνια μαζεύουν, κολοκύδια ἔχουν ἔτοιμα τὸν κατήφορο γιὰ τὴν πόλη νὰ πάρουν; Ἄ! εἶναι περήφανα τὰ γερόντια μας! Θέλουν νὰ πᾶνε στὰ παιδιὰ τους — νὰ ξεχειμωνιάσουν! Μὰ θέλουν νὰ φέρουν ἀπ' ὅλα τοῦ χωριοῦ τους τὰ καλά! — Ὅλα λοιπὸν τοῦτα και λίγα μῆλα, λίγο τυρί, καμιὰ μυζήθρα, κάνα ἴπλοχέρι τραχανᾶς, λίγες χυλοπίπτες εἶναι ἔτοιμες μαζί τους στὴν πολυθόρηβη πόλη νὰ φτάσουν! Τίς κοκόσες, τὰ φασούλια και τὰ σταφύλια — πῶς τὰ ξεχάσαμε ὡς τώρα ἀλήθεια; — μαζί μὲ ρίγανη και τσαῖ βλέποντας δακρύζομε καθὼς παλιούς καιρούς θυμόμαστε, δικούς μας μόνιμους μεταθανάτια τοῦ χωριοῦ κατοίκους στὸ νοῦ μας φέρνομε! νομε! Ἄς σταθοῦν τοῦτα τὰ δάκρυα ψυχοκέρια στὴν ψυχὴ τους, λιθάνι εὐγνωμοσύνης δικό μας σ' αὐτούς!...

ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΑΦΝΑΙΟΣ

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ

Τάκης Ι. Κολλύρης

«Οι ψυχές μας σε κλαίνε αδιάκοπα, οι πέτρες στενάζουν, οι δρόμοι που διάβαινες θάβουναν απ' τον πόνο, ή φαμελιά σου έχασε τον ήλιο της, κι' ή Κουκουβίστα έχασε το μεγαλύτερο κομμάτι της ζωής της».

Ήμελλε κείνο το Σάββατο νά γίνει φονικό. Ήμελλε νά αφήσεις την τελευταία σου πνοή στο θωμό της Αρτέμιδας καθώς τα δόλια συγκυνηγού σου σε έρρηκαν στο κεφάλι και σουκοφαν την τελευταία σου πνοή δίχως νά πεις μιὰ λέξη, δίχως νά δεις τί σουκαμαν.

Κι' έπεσες έσύ το θεριό, πού δέν σε τρώμαζε τίποτα στη ζωή σου, **χάθηκες** απ' το τίποτα και κείνος ο χάρος δέν δείλιασε, δέν κιάτρεψε μπροστά σου καθώς σε δάρεσε πισώπλατα.

Ο θάνατός σου μιάς σάλειψε τον νοῦ κι' ήταν απίστευτος, μιάς ξέσκισε τις ψυχές καθώς ήσουν ένα κομμάτι του καθένα μας, βύθισε την οικογένειά σου σ' ένα αβάσταχτο πένθος και το κουράγιο είναι ανήμπορο νά τους βαστάξει τον πόνο.

Η Κουκουβίστα μαριμάρωσε απ' άκρη σ' άκρη, οι καμπάνες το χτύπο τους τον έκαναν θογγητό και τα κλαριά αρχίνησαν νά κλαίνε αντάμα με όλους έμας. Κι' ο θρήνος απλώθηκε, σ' όλη την περιοχή δίχως σταματημό και τραβάει ακόμα, ίσα με κεί πού θρίσκει σαι κάτω από το χῶμα του χωριού μας. Τέτοιο κακό άπρόσμενο δέν ξαναγένηκε ποτέ.

Άγαπητέ Τάκη,

Δύσκολα τὰ λόγια νά γραφτούν, δύσκολο νά σε χωρέσουν λίγες άράδες, κι' ακόμα πιό δύσκολο νά σε πιστεύουμε χαμένο.

Ήσουν ένα κομμάτι από τη ζωή όλων μας, ήσουν αυτός πού εξυπηρέτησες χιλιάδες ανθρώπους, ο συγγενής, ο γείτονας, ο φίλος, ο συγχωριανός πού πάντα έτρεχες νά δώσεις τη βοήθειά σου ήπου κι' αν σου ζητήθηκε. Ήσουν ή ζωή του χωριού κι' όλόκληρης της περιοχής. Άγαπητός όσο κανένας άλλος, γεμάτος ζωή, γεμάτος λεβεντιά, γεμάτος άγάπη, ένας άληθινά μοναδικός άνθρωπος δίχως έχθρούς, μὰ μόνο φίλους.

Σήμερα ή μνήμη σου πλανιέται ολοῦθε και ή φυγή σου άφησε πίσω της ένα τεράστιο χάσμα πού τίποτα δέν θά τὸ κλείσει. Πάει πιά ο Κολλύρης χάθηκε και κείνο το φορτηγό σου απόμεινε στην πλατεία του χωριού, δίχως τον άφέντη του με τὰ σιδερένια μπράτσα, κι' ή κόρνα του έπαψε πιά νά σημαίνει τον έρχομό σου.

Μ' αν όλα τούτα τ' άψυχα στενάζουν, στη φαμελιά σου, πιας θά δώσει το κουράγιο νά πιστέψουν τη φυγή σου; Δέν το βολεύει ο νοῦς μας δέν το κρατάει ή ψυχή μας πῶς έγινε νά μείνεις δίχως ανάσα εκεί στον

Άη Νικόλα.

Τάκη Κολλύρη, δέν έφυγες μὰ ζεις ανάμεσά μας και θά ζεις όσο σε τούτο τον τόπο υπάρχουν όλοι εκείνοι πού σε άγάπησαν κι' εκείνοι πού σε άκουσαν, το χῶμα πού σε σκέπασε, μονάχα το κορμί σου πήρε, όλα τ' άλλα έμειναν σ' όλους έμας για νά θυμίσουν ΕΣΕΝΑ.

Κώστας Βλάχος

Αντώνης Χαρ. Σφετσίωρης

Πέθανε στις 19.10.80 Εαφνικά και κηδεύτηκε στο νεκροταφείο των Άγίων Αναργύρων, κοντά στη μάνα του, πού της είχε συμπαρασταθεί με πολλή άφροσύνη.

Γεννήθηκε στην Καλοσκοπή το 1925. Από μικρός άκολούθησε την οικογένειά του στη Λαμία, όπου έγκαταστάθηκε. Εκεί τελείωσε το Γυμνάσιο και άμέσως προσελήφθη στους σιδηροδρόμους. Μετά την άπελευθέρωση, το 1945, κατετάγη στο σώμα της Αστυνομίας Πόλεων, όπου υπηρέτησε επί πενταετία. Κατά το διάστημα αυτό, κατώρθωσε νά φοιτήσει στη Πάντειο Σχολή απ' όπου έλαβε και το πτυχίο. Έπανεήλθε στους σιδηροδρόμους, όπου έπαίσιως κατέλαβε διάφορες σημαντικές θέσεις. Τελευταία υπηρέτησε ως προϊστάμενος της ύπηρεσίας Οικονομικού Έλέγχου Σιδηροδρόμων Μακεδονίας απ' όπου και συνταξιοδοτήθηκε. Υπήρξε φιλομαθής και δίκαιος ως υπάλληλος και άνθρωπος και απέσπασε την άγάπη και εκτίμηση των συναδέλφων και φίλων του. Αντιμετώπιζε δύσκολες καταστάσεις με ύψερτη και πραότητα. Πέθανε Εαφνικά από καρδιακή προσβολή χωρίς νά κουράσει κανέναν και γέμισε με άπέραντη θλίψη και πόνο τ' άδελφια του, τους συγγενείς του και τους φίλους του, πού με όδύνη τον άκολούθησαν στην τελευ-

ταία κατοικία του.

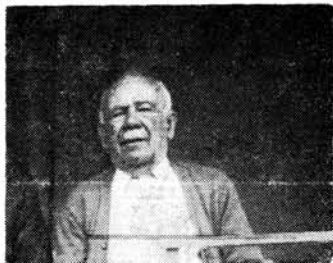
"Ας είναι ελαφρό τὸ χῶμα τῆς ἀττικῆς γῆς πού σέ σκέπασε — Ἀγαπητὲ Ἀντώνη— καὶ ὁ Θεὸς ὡς παρηγορήσει τὰ ἀδέρφια σου καὶ τοὺς συγγενεῖς σου σὲ τούτῃ τῇ μεγάλῃ θλίψει.

Ἡ μορφὴ σου θὰ μένει βαθειὰ χαραγμένη στὴ μνήμη ὅλων ὅσων σὲ γνώρισαν καὶ ἰδιαίτερα σὲ μᾶς τοὺς συγγενεῖς σου.

"Ας εἶναι αἰωνία ἡ μνήμη σου, Ἀγαπητὲ Ἀντώνη.

Γιάννης Ε. Χαμηλός

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΕΥΘ. ΧΑΜΗΛΟΣ

Στις 27.11.80 ἔφυγε γιὰ τὸ χωρὶς γυρισμὸ ταξίδι, ὁ μπάρμπα - Παναγιώτης σὲ θαθεῖα γεράματα —91 χρονῶν. Τὰ παιδιὰ του, ἐκτελῶντας ἐπιθυμία του, τὸν

μετέφεραν καὶ τὸν κήδεψαν στὸ χωριό. Τὸν συντρόφεψαν μὲ πόνο καὶ θλίψη τὰ παιδιὰ του, τὰ ἐγγόνια του, οἱ συγγενεῖς του καὶ πολλοὶ συγχωριανοί. Ὁ μπάρμπα - Παναγιώτης ἀπὸ μικρὸς ξενητεύτηκε σ' ἀναζήτησι καλύτερης τύχης καὶ ταξίδεψε μαζί μὲ πολλοὺς συγχωριανοὺς μέχρι τῇ μακρινῇ Ἀμερικῇ. Γύρισε σύντομα καὶ ἀξιοποίησε τὰ χρήματά του κάνοντας μιὰ πετυχημένη ἀγορὰ στὸ κέντρο τῆς συνοικίας Κολωνοῦ ὅπου τὰ παιδιὰ του σήμερα διατηροῦν μιὰ ὠραία Ταβέρνα. Ἐγινε γνωστὸς στὴ συνοικία καὶ ἀγαπήθηκε ἀπ' τοὺς κατοίκους τῆς γιὰ τὴν πραότητα τοῦ χαρακτήρα του καὶ τὴ συνέσή του. Εὐτύχῃσε νὰ δεῖ τὰ παιδιὰ του καλὰ ἀποκαταστημένα. Εὐτύχῃσε νὰ δεῖ ἐγγόνια καὶ δισέγγονα.

Ὁ μπάρμπα - Παναγιώτης ἔφυγε ἀπ' τὴ ζωὴ χωρὶς νὰ τὸν βασανίσει καμμιὰ ἀρρώστεια μὲ δψη χαρούμενη καὶ γελαστή. Ξεψύχῃσε ἡρεμα, σὰ πουλάκι, στὰ χέρια τῆς ἀγαπημένης του νύφης Ἀνθούλας. Στὸ Χαμηλέϊκο σὸ ἄφησε ἕνα μεγάλο κενὸ ὁ θάνατος τοῦ Μπαρμπα - Παναγιώτη. Ἡ μνήμη του θὰ παραμένει αἰωνία. Ἀς εἶναι ελαφρὸ τὸ χῶμα πού τὸν σκέπασε.

Γιάννης Εὐθ. Χαμηλός

Εἰς μνήμην τοῦ παπποῦ τοὺς Παναγιώτη, τὰ ἐγγόνια του Τάκης - Λίτσα - Ἐφη Χαμηλοῦ, Χαρ. Βρωτσος, Βούλα Κάϊλα, Λίτσα Καϊλη, Κική Ζώη, Διονύσης - Ἀγγελικὴ Μπικίνη προσέφεραν δρχ. 4.500 ἀπὸ 500 δρχ. ὁ καθένας.

≡ Στὶς μέρες πού πέρασαν ≡

ΘΑΝΑΤΗΦΟΡΟ ΑΤΥΧΗΜΑ

Μεγάλο κακό, ἀμπόρετο νὰ τὸ χωρέσει ὁ νοῦς μας νὰ τὸ πιστέψουν τὰ μάτια μας. Χάθηκε ὁ Τάκης Κολλῦρης. Ἡ ψυχὴ τοῦ χωριοῦ μας. Ὁρφάνεψε ἡ χαρούμενὴ του οἰκογένεια, ὀρφάνεψε ἡ Κουκουδίστα καὶ τὰ χωριά γύρω. Ὁ χάρος ἦρθε στὸ κυνήγι. Ἦρθε ἀπὸ τὰ σκάγια πού ἔρριξε ὁ Τάκης Βάρσος ἐπάνω του περνώντας τὸν γιὰ ἀγριογούρουνο. Πάει χάθηκε τὸ θεριὸ ἔτσι ἄξαφνα, αὐτὸς πού ποτὲ δὲν πίστεψε σὲ τίποτα, πού ἦταν γεμᾶτος ζωὴ. Ὁρῆνος, οἱ πέτρες ράϊσαν καὶ οἱ ψυχές μας μάτωσαν ὅταν βρεθήκαμε στὴν ἐκκλησιά. Τέτοιο φονικὸ δὲν ἔγινε ποτὲ μέχρι σήμερα. Μαζὶ μὲ τὴ θαθεῖα λύπη ὅλων τῶν συγχωριανῶν καὶ φίλων τὸ Δελτίο ἐκφράζει καὶ τὴ δική του στὴν οἰκογένεια τοῦ αὐτοῦ Τάκη Κολλῦρη.

Γ Α Μ Ο Ι

Στὴ Λαμία ἔγινε ὁ γάμος τῆς Μαρίας Ἀθ.

Ζήκα καὶ τοῦ Γιώργου Δούμα. Πλήθος κόσμου παρακολούθησε τὸ μυστήριον καὶ στὴ συνέχεια ἔγινε γλέντι ἀέχρι τὸ πρωῒ πρὸς τιμὴν τῶν νεόνυμφων ἀπὸ τὸν πατέρα Ἀθανάσιο Ζήκα.

* * *

Στὸν Ἅγιο Αἰμιλιανὸ (Λ. Σκουζέ) ἔγινε ὁ γάμος τοῦ Ζαχαρία Χ. Ραπτόπουλου καὶ τῆς Λουίζας Σ. Τούμπα.

* * *

Στὴν ἴδια ἐκκλησίᾳ ἔγινε καὶ ὁ γάμος τῆς Δήμητρας Κ. Βλάχου, καὶ τοῦ Σταύρου Μαρκάτου.

* * *

Στὴ Λαμία ἔγινε ὁ γάμος τῆς Ἐφης Γ. Τομαρᾶ καὶ τοῦ Στέλιου Καραγιάννη.

* * *

Στὴν Ἀγία Βαρβάρα (Λιοσίων) ἔγινε ὁ γάμος τῆς Γιούλας Π. Τομαρᾶ καὶ τοῦ Μάκη Ὁρτεντζάτου.

Στόν Ἅγιο Αἰμιλιανό (Λ. Σκουζέ) ἔγινε ὁ γάμος τοῦ Βασίλη Χ. Αὐγερινοῦ καὶ τῆς Φιλίῳς Πούλου. Κουμπάρος ὁ Κυριάκος Γκιουλβασιώτης. Πλήθος συγχωριανῶν καὶ φίλων εὐχήθηκαν. Στὰ πάρα πάνω ζευγάρια τὸ Δελτίο εὐχεται κάθε εὐτυχία.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ὁ Γιώργος Τ. Ποδάρας βάπτισε τὸ ἀγοράκι του καὶ τὸ ὀνόμασε Τριαντάφυλλο.

* * *

Ὁ Γιάννης καὶ ἡ Γιώτα Παπαδοπούλου (κόρη Τ. Τσόχλα) βάπτισαν τὸ ἀγοράκι τους καὶ τὸ ὀνόμασαν Τριαντάφυλλο. Ἀνάδοχος ἡ Γωγὼ Τσόχλα.

* * *

Ὁ Γιώργος καὶ ἡ Ρίτσα Ναθαναήλ (κόρη Π. Βλάχου) βάπτισαν τὸ κοριτσάκι τους καὶ τὸ ὀνόμασαν Ἀθανασία. Ἀνάδοχοι ἡ Ἰωάννα καὶ Λάουρα Εὐθ. Πριοβόλου.

Εὐχόμαστε στὰ νεοφώτιστα νὰ ζήσουν.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ὁ Εὐθύμιος Ἰωάννου Λευκαδίτης, γιὰτρός στὴ Θεσσαλονίκη, ἀπέκτησε ἀγοράκι.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Ἀρκετοὶ οἱ θάνατοι ποὺ ἐπῆλθαν στὸ διάστημα ποὺ πέρασε, καθὼς βλέπουμε νὰ λιγοστεύει ἡ Κουκουβίστα ἀνὰ οἰκογένεια.

Πέθανε καὶ κηδεύτηκε στὸ χωριὸ ἡ Γεωργία Τσο-
λάνα.

Πέθανε ὁ Λεωνίδας Κουφός.

Πέθανε ὁ Χαράλαμπος Κωστοῦρος.

Ἐφυγε πρόωρα ὁ Ἀντώνης Χ. Σφισσιώτης.

Πέθανε ἡ Ζωῖτσα Τούμπα.

Πέθανε ὁ Εὐθύμιος Τούμπας.

Πέθανε ὁ Παναγιώτης Χαμηλός.

Συγκλόνησε ὁ θάνατος τοῦ ὁδηγοῦ Τάκη Καλλύρη καθὼς τὸ νῆμα τῆς ζωῆς του κόπηκε ἀπὸ τὰ βόλια τοῦ συγκυνηγοῦ του Τάκη Βάρσου.

Στὶς οἰκογένειες τῶν ἀποθανόντων τὸ Δελτίο ἐκφράζει τὴν βαθυτάτη λύπη του.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Στὶς μέρες ποὺ πέρασαν εἶχαμε τὰ πάρα

κάτω μνημόσυνα.

Ἐτήσιο μνημόσυνο στὸ χωριὸ τῆς Μαγδα-
λινῆς Τρ. Ποδάρα.

40ήμερο τοῦ Χαράλαμπου Κωστοῦρου.

Ἐτήσιο τοῦ Ἀλέκου Χασιακοῦ.

40ήμερο τῆς Δήμητρας Δ. Μαντζᾶ.

Ἐτήσιο τοῦ Ἀντρέα Λίτσου.

Ἐτήσιο τοῦ Χαράλαμπου Αὐγερινοῦ.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

ΣΤΗΝ ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ

Θᾶναι περασμένη ἡ ὥρα. Ἐμείνα μπροστὰ στὸ σύγχρονο κουτί νὰ χαζεύω μὲ τὰ προϊόντα — MADE IN USA — ποὺ μᾶς σερβίρει καὶ πάει νὰ κάνει τὴ ζωὴ μας κουρδισμένο μηχανήμα. Κι' ἔτσι ὅπως σιχάθηκα τὸ θέαμα, ὁ νοῦς μου δραπέτευσε καὶ ἄρχισε νὰ φεύγει πρὸς τὰ πίσω ἄρκετὰ χρόνια, σ' ἓνα γλυκὸ ἀναζήτημα.

Βρίσκομαι πιὰ στὴν Κουκουβίστα μακριὰ ἀπὸ τὴν τσιμεντούπολη καὶ τὶς φκιασιδωμένες βιτρίνες. Παραμονὲς τῆς Γέννησης τοῦ Χριστοῦ καὶ ἴσα με ποῦχει ρίξει μιὰ πασπά-
λη χιονάκι. Ἡ κομπανία μας πῆρε τὶς στρά-
τες γιὰ τὸ «καλὴν ἡμέραν ἄρχοντες» καὶ τὸ κοφίνι μας θὰ «γιομῶσει» αὐγά, κοκοσιού-
λες, καλλοῦδια κι' ὁ κουμπαρας μας σύνολο
κάνα κατοστάρικο. Ἡ ψυχὴ μας γεμάτη παι-
δικὴ ἀγαλλίαση, οἱ ἀπαιτήσεις μας λιγοστές,
ἡ καταναλωτικὴ κοινωνία εἶναι πάρα πολὺ
μακριὰ.

Τὸ πήραμε πρωτὶ - πρωτὶ μὲ τὸ χάραμα, καὶ
τώρα κοντὰ ἐννιά ἡ ὥρα ἔχουμε φέρει γύρα
ὅλο τὸ χωριό. Ἀκολουθεῖ ἡ δίκαιη μοιρασιά
καὶ δρόμο τώρα γιὰ τὸ «μεγάλο πανηγύρι»
τὸ σφάξιμο τῶν γουρουνιῶν, ἀγῶνας γιὰ τὴν
«κατουρήθρα» —ποὺ μπαλόνια καὶ τόπια καὶ
ἄλλα τέτοια.

Τὸ σκούξιμο τῶν γουρουνιῶν ἀκούγεται σ'
ὅλο τὸ χωριό —σπίτι χωρὶς γουροῦνι ἢ μανά-
ρι δὲν ὑπάρχει— καὶ οἱ σφαχτάδες ἀφοῦ σφά-
ξουν τὸ ζωντανὸ θὰ τὸ κρεμάσουν κι' ὕστερα
θὰ φᾶνε τὴ φασολάδα δίχως λάδι, καμμιὰ
ρέγγα, θὰ πιοῦνε μπόλικο κρασάκι —ἡ νηστεία
εἶναι κανόνας ἀπαράβατος ὅλο τὸ σαραν-
ταήμερο— καὶ θὰ εὐχηθοῦν ἀπ' τὴν καρδιά
τους καλὸ ξημέρωμα. Ἡ κατουρήθρα εἶναι
τὸ μεγάλο δῶρο ποὺ χορταίνει τὴ ψυχὴ μας
ὅσο τίποτα.

Τὸ σπίτι παστρικό κι' ἀσβεστωμένο. Ἡ μάν-

να δὲν ἔχει σταματημό. Μπακλαβάδες, αὐγο-
κουλούρες γιὰ τὰ θαφτιστήρια, κουλούρια κι'
ἄλλα γλυκίσματα κάνουν τὸ σπίτι νὰ μοσκο-
βολάει. Ἡ μεγαλύτερη ἀδερφή στολίζει τὸ
δέντρο, τὸ δέντρο ποὺ νύχτα κόψαμε στὸ ξη-
ροθοῦνι μὴ μᾶς πιάσει ὁ δασοφύλακας. Τὸ δέ-
ντρο μας ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ φτάσει τῆς πολι-
τείας ὅσα στολίδια κι' ἂν τὸ φόρτωσαν. Ἡ
γιαγιά ἄδραξε τὰ ἄντερα ἀπ' τὸ χοιρινὸ καὶ
τραβάει κατὰ τὴ κρύα βρύση νὰ τὰ πλύνῃ γιὰ
νὰ γίνουν νοματιές καὶ λουκάνικα. Τούτη ἡ
ἀναστάτωση εἶναι πραγματικά ἕνα μήνυμα
τοῦ ἐρχομοῦ τῆς μεγάλης μέρας. Ἡ παιδική
μου ψυχὴ δὲν χορταίνει. Κι' ἔτσι ὅπως μπερ-
δεύομαι ἀνάμεσα στοὺς δικούς μου κάνοντας
καμμιὰ ζημιὰ ἔρχεται ἡ ἀπειλή. — Κάτσε
καλὰ γιατί τὸ θράδυ θὰ ῥθοῦν τὰ «σκαλκα-
τζούρια» κι' ἀλλοίμονό σου, θὰ μποῦν ἀπὸ τὸ
μπουχαρὶ στὴν παραστιά καὶ θὰ σὲ φᾶνε. Ἡ
ἀπειλὴ πιάνει ἀμέσως τόπο. Ἐνα σύγκρουο
στὸ κορμί, ἕνας φόβος παιδικὸς μὲ κάνει ἄρ-
νάκι.

Μὲ τὸ σούρουπο ὅλα εἶναι ἔτοιμα. Σὲ λίγο
μᾶς καρτεράει τὸ «μπάνιο» μέσ' τῇ σκάφῃ κι'
ὕστερα τὸ κρεββάτι νωρὶς - νωρὶς γιὰ νὰ ξυ-
πνήσουμε νὰ πᾶμε στὴν ἐκκλησιά. Οἱ φορε-
σιές φρεσκοπλυμένες καὶ σιδερωμένες ἀπά-
νω στὸ μπαούλο γιὰ νὰ φορεθοῦν. Ὁ ὕπνος
εἶναι ἀνήσυχος τόσο ἀπ' τὸ φόβο τῶν καλλι-
κατζαραίων ὅσο καὶ μὴν δὲν πᾶμε στὴν ἐκ-
κλησιά.

Καὶ νὰ τοῦ Ἀη - Γιώργη οἱ καμπάνες χα-
λᾶνε τὸν κόσμο. Σὲ λίγο ἡ ἐκκλησιά εἶναι γε-
μάτη. «Ἡ γέννησή σου Χριστέ...». Μιὰ ἀγαλ-
λίαση καὶ μιὰ ψυχικὴ εὐφροσύνη συνεπαίρ-
νει τίς ψυχές ὅλων. Πόσο ζωντανὰ περνάει
στὸν κόσμο ὁ Χριστός, λὲς καὶ γεννήθηκε ἐ-
κείνη τὴν ὥρα στὴν Κουκουβίστα, λὲς καὶ ἀ-
πὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ θὰ φανεῖ καθάλα στὸ
«κουτσὸ γαϊδουράκι» ὅπως μοῦλεγε ἡ για-
γιά στὰ παραμύθια, λὲς καὶ θὰ μᾶς φωνάξει
ὅλα τὰ παιδιά νὰ τὸν δοῦμε.

Ἡ λειτουργία τέλειωσε. Ὅλοι ἀγαπημέ-
νοι δίχως μίσητες καὶ ἔχτρες φιλιοῦνται καὶ
εὗχονται τὰ χρόνια πολλὰ μὲ τὴν ἀγνότητα

Βασίλης Δ. Δανιήλ
Φωτογράφος
Δραπετσῶνος 37 Τηλ. 46.22.714

τῶν ποιμένων τῆς φάτνης.

Καθὼς τὸ χιόνι ἄρχισε νὰ σιγοπέφτει στὴν
ἡσυχασμένη πρωϊνὴ φύση, ὅλοι τρέχουμε γιὰ
τὰ σπίτια. Τὰ συκωτοπλέμονα θὰ μποῦν στὸ
τηγάνι. Ἐνα φαγοπότι μ' ὅλη του τὴ μεγα-
λοπρέπεια ὕστερα ἀπὸ τόση νηστεία.

Καθὼς ὁ πατέρας κόβει τὴ συκωταριά ἡ
μάννα πετάγεται.

— Τράβα ἕνα κομμάτι στὴ γιαγιά ἀπὸ κά-
τω ποὺ εἶναι μόνη τῆς ἡ κακομοίρα, δῶσε καὶ
λίγο δίπλα στὴ γειτόνισσα νὰ φᾶνε τὰ παι-
δάκια τῆς γιατί δὲν εἶχανε γουρούνι.

Τὸ μεσημέρι θ' ἀκολουθήσει ἄλλο φαγοπό-
τι. Οἱ συγγενεῖς περνᾶνε ἀπὸ τὰ σπίτια καὶ
ἀλληλοεὐχονται. Οἱ ξενητεμένοι στὶς μεγά-
λες πολιτείες ἔχουν ἔρθει στὶς οἰκογένειές
τους. Τὸ θράδυ οἱ νοματιές εἶναι ὅτι καλύτερο
μπορεῖ νὰ γευτεῖ κανεὶς. Ἡ μέρα πέρασε. Θεέ
μου πόση εὐχαρίστηση. Τὴ μεγαλειό. Ἡ ψυχὴ
μου δὲν τὰ χορταίνει ὅλα τούτα.

Αὔριο εἶναι τῆς Παναγίας. Τρανή γιορτὴ.
Μεθαύριο τοῦ Στεφάνου, θὰ λυώσουμε τὰ χοι-
ρινά. Παραμεθαύριο... καὶ σὲ λίγο ἡ Πρωτο-
χρονιά.

Ἐνας θόρυβος μοῦρχεται στὰ αὐτιά, κάτι
σὰν τὸν ἐθνικὸ ὕμνο. Ἡ τηλεόραση μοῦκοψε
τ' ὄνειρο στὴ μέση. Ὅμως ἔνοιωσα μιὰ χαρὰ
ὅπως ὅταν ἤμουν δέκα χρονῶν. Πρόφτασα
καὶ ἔκανα Χριστοῦγεννα στὴν Κουκουβίστα.

Κ. Βλάχος

ΤΟ ΔΕΛΤΙΟ ΜΑΣ

Τὸ Δελτίο τοῦ Συνδέσμου μας εἶναι ὁ συν-
δετικὸς κρῖκος ὅλων μας. Στείλτε μας ὕλη καὶ
φωτογραφίες στὸ γραφεῖο τοῦ Συνδέσμου.
Ὅσοι δὲν παίρνουν ἐφημερίδα νὰ μᾶς τὸ κα-
ταστήσουν γνωστὸ στέλνοντας καὶ τὴν διεύ-
θυνσή τους. Στόχος μας εἶναι τὸ δελτίο νὰ
μπαίνει στὸ σπίτι κάθε συγχωριανοῦ ὅπου κι'
ἂν θρῖσκεται.

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Πέρασε ἕνας χρόνος ποὺ τὸ Δ.Σ. ἐκλέχτη-
κε καὶ ἀνέλαβε τὴ διοίκηση τοῦ Συνδέσμου
μας. Ἐνας χρόνος ποὺ ὅπως μᾶς λένε τὰ γε-
γονότα καὶ οἱ ἀριθμοὶ ὑπῆρξε πάρα πολὺ πα-
ραγωγικός. Μὲ πλήρη ἐπίγνωση τοῦ ἔργου
καὶ τῆς εὐθύνης ποὺ ἀνέλαθαν τὰ μέλη τοῦ

Δ.Σ. πέτυχαν ν' ανεβάσουν τὸ Σύνδεσμό μας ψηλά, νὰ ἐπιδείξουν ἕνα ἔργο μοναδικό. Αὐτὸ τὸ ἔργο μας καλοῦνται ὅλα τὰ μέλη σὲ Γενικὴ Συνέλευση νὰ τὸ ἐγκρίνουν ἢ ὄχι, νὰ πληροφορηθοῦν γιὰ τὴν ταμειακὴ κατάσταση τοῦ Συνδέσμου μας. Σύμφωνα λοιπὸν μὲ τὸ καταστατικὸ προγραμματίσαμε τὴ Γενικὴ μας Συνέλευση γιὰ τὶς 18 Γενάρη 1981 ὥρα 10 τὸ πρωῒ στὸν κινηματογράφο ΟΠΤΑΣΙΑ (ὁδὸς Ψαρρῶν) κοντὰ στὸν Ἅγιο Παῦλο (Βάθης).

Παρακαλούνται λοιπόν όλα τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου μας νὰ προσέλθουν στὴ Γενικὴ Συνέλευση εἶναι μιὰ εὐκαιρία νὰ βρεθοῦμε ὅλοι μαζί καὶ νὰ ἀποδείξουμε ὅτι ἀγαπᾶμε τὸ Σύνδεσμό μας καὶ εἶναι γιὰ μᾶς κάτι τὸ ξεχωριστό. Καλὴ ἀντάμωση λοιπὸν στὶς 18 Γενάρη 1981. Ἡ παρουσία ὅλων διατρانώνει τὸν Σύνδεσμο.

ΔΡΑΣΗ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ Δ Σ

“Ὅλα τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου ἐργάζονται
 μὲ μία προθυμία ζηλευτὴ γιὰ τὸ χωριό μας.
 Ἡ παρουσία τῶν μελῶν στὰ διάφορα ἔργα
 ποὺ ἔκανε ὁ Σύλλογος στὸ χωριό δὲν ἦταν
 τυπικὴ ἀλλὰ καὶ οὐσιαστικὴ. Τὰ περισσότε-
 ρα μέλη πρόσφεραν καὶ τὴν προσωπικὴ τους
 ἐργασία γιὰ τὴν ἐπίτευξη τῶν ἔργων. Ἀλλὰ
 δὲν ἔμειναν μόνο στὰ ἔργα. Ὑπομνήματα καὶ
 προσωπικὲς παραστάσεις σὲ Ὑπηρεσίες καὶ
 Ὑπουργεῖα ὁλοκληρώνουν ἓνα ζηλευτὸ ἔργο
 καὶ μιὰ ἀξιέπαινη προσπάθεια.

Ο μεγάλος στόχος μας είναι ο ξενώνας και η τουριστική ανάπτυξη του χωριού. Πιστεύουμε ότι αυτοί οι στόχοι δεν απέχουν πολύ. Οι προσπάθειές μας συνεχίζονται και δεν θα σταματήσουν αν δεν δούμε να πραγματοποιούνται.

Ἡ πηγὴ τῶν σφραγίδων

Νίκος Ε. Τούμπας

Βερατζέρου 14 Τηλ. 52.39.450

ΦΩΤΙΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Ἀκόμα δὲν εἶχαν στεγνώσει τὰ δάκρυα γιὰ τὸν χαμό τοῦ Τάκη Κολλύρη καὶ ξαφνικὰ τὸ βράδυ τῆς ἴδιας μέρας ἓνα ἄλλο γεγονός συντάραξε τοὺς χωριανοὺς. Τὸ σπίτι τοῦ Γιάννη Χαμηλοῦ (Κρίκα) ἄρπαξε φωτιά ἀπὸ ἄγνωστη αἰτία.

“Όλοι οί συγχωριανοί ἔντρομοι πετάχτη-
καν ἀπὸ τὰ κρεβάτια τους καὶ ἔτρεξαν νὰ
συντράμουν τὸν ἄτυχο γέροντα. Πραγματι-
κὰ μὲ φοβερὲς προσπάθειες καὶ ἀφοῦ πάλε-
ψαν ὥρες μὲ τὴ φωτιά, τελικὰ τὴν ἔσθυσαν
καὶ τὸ κακὸ ἔγινε μὲν ἀλλὰ εὐτυχῶς περιο-
ρισμένα. Στὸν ἄτυχο συγχωριανὸ τὸ Δελτίο
ἐκφράζει τὴ λύπη του καὶ τὸ Δ.Σ. τοῦ Συνδέ-
σμου μας, θὰ συζητήσει τὸ θέμα αὐτὸ γιὰ νὰ
θρεθεῖ μιὰ ἐνίσχυση γιὰ τὸν μπάρμπα Γιάν-
νη νὰ ξαναστεριώσῃ ὅτι τοῦ γκρέμισε ἡ φω-
τιά.

Κοπριές και καυσαέρια

ក

πήραμε τὴ ζωὴ μας λάθος

Εξάψουμε σήμερα τη βαθά Ξούλα νά γνέ-
ση τὰ παλητοσύραπα καὶ θὰ εἰπούμε δυὸ λογά-
κια, ἰδιαίτερα μὲ τοὺς νεολαίους μας, σχολιάζον-
τας μερικὰ παράξενα πούγιναν στὴν Κουκουβί-
στα τὸ καλοκαίρι.

“Όχι πώς πρωτοτύπησαν τα παιδιά όταν δια
δήλωσαν μπροστά στο Γραφείο της Κοινότητας,
Ζητώντας:

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ και

ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

Εὐτυχῶς ποὺ δὲν κάλεσαν τὰ... MAT.

Γιὰ νὰ εἶμαστε ἐξηγημένοι, ἀπὸ μέρους μου εἶναι γνωστὴ ἀπὸ παλιὰ ἡ συνηγορία μου γιὰ τὴ Λέσχη τῶν Νέων καὶ τὴν παραχώρηση τοῦ «Κοινοτικῷ». Ἀλλά... Γιατί ὑπάρχουν καὶ μερικὰ «ἄλλὰ». Ἄς τὰ μιλήσουμε στὴν «καθομιλουμένη» γιὰ νὰ καταλαβαινόμαστε.

“Όταν τὰ πανικόβλητα λεφούσια τῶν καυ-

σαεριο - θορυβοπλήκτων άστῶν στριμώχνονται στις έξόδους τῶν πόλεων γιά νά βγοῦν μιὰ ὥρα γρηγορότερα ἀπ' τήν κόλαση, ξεκλέβοντας ἔστω καί λίγες ὥρες γιά νά πάρουν ανάσα στήν ὑπαιθρο, ὑφιστάμενοι τήν ταλαιπωρία τοῦ ταξιδιοῦ, φτάνοντας κάποτε, πάντα δυστυχῶς λειψί, ἀφοῦ μερικοὶ θ' ἀφήσουν μερικά ἄκρα ἢ καί τήν τελευταία τους ανάσα στό βωμό τῆς ἄκρατης τεχνοκρατίας, ὅταν λέμε φτάνουν στήν «ἐξοχή» πρέπει νά ξέρουν ὅτι θά περάσουν ὄχι ὅπως θάθελαν, ἀλλά ὅπως θά βροῦν. Πρέπει νά θάλουν νερό στό κρασί τους.

Νά μή ζητοῦν νά φτιάξουν αὐτὰ πού δέν κατόρθωσαν νά φτιάξουν στήν πόλη. Τόσο πολὺ λοιπὸν ἐγκληματίστηκαν στίς ἀναθυμιάσεις τοῦ καυσαέριου καί τὸ θόρυβο, ὥστε τὰ ρουθούνια τους νά μὴν ἀνέχονται τῇ μυρουδιᾷ τῆς φρέσκιας κοπριάς, πού ἄφησε στὴ στράτα του τὸ μουλάρι — μὲ τὸ συμπάθειο, ἢ τίς βερβελιές τῆς γίδας. Τόσο εὐαίσθητα αὐτιά ἔχουν, πού τοὺς ἐνοχλεῖ τὸ γκάρισμα τοῦ γαιδάρου — πάλι μὲ τὸ συμπάθειο, ἢ τὸ λάλημα τοῦ κόκοτου καί δέν ἐνοχλοῦνται ἀπὸ τὸ κάθε τόσο ἐξοργιστικὸ χτύπημα τῆς καμπάνας τοῦ ρολογιοῦ ἢ τὰ μεγάφωνα τῆς ἐκκλησίας πού ἀκούγονται ἴσα μὲ τὰ Καστέλλια καί τὸ Γαρδικάκι, στὴ Μουσυνίτσα καί τὰ Σάλωνα γιά νά δείξουμε δείγμα νεοπλουτίστικου καμαριοῦ! Αὐτὰ γιὰ τὴ «ρύπανση» τῆς κοπριάς τῶν ζωντανῶν, γιὰτὶ γιὰ τὸ καυσαέριο πού γεμίζει ὁ τόπος καθὼς μαρσάρουν ἀνεβαίνοντας ἀγκομαχώντας τὰ τροχοφόρα.... αὐτὰ εἶναι δικά μας...

"Ἀς ποῦμε τώρα καί δυὸ λογάκια γιὰ τὸ αἶτημα τῶν νέων, τὸ τόσο συζητημένο ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ, ἢ, καί τὸ πραγματικότερο, τὴ ΛΕΣΧΗ.

Βέβαια, θά ἦταν πολὺ ἐκτὸς τόπου καί χρόνου ὅποιος εἶχε ἀντίρρηση γιά μιὰ τέτοια προσφορά. Ἐχῶ ὅμως μιὰ ἀπορία.

"Ἐξω, βέβαια, ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ σήμερα ζητοῦντες δέν εἶναι σίγουρο ὅτι θά εἶναι καί τοῦ χρόνου καί τοῦ παραχρόνου ἢ ἴδια παρέα μὲ

τὰ ἴδια αἰτήματα καί ἐνδιαφέροντα, λόγω τοῦ ὅτι οἱ εὐκαιρίες γιά ἀνάπαυση δὲ συμπίπτουν πάντοτε στοὺς ἴδιους. Ρωτάω ὅμως τοὺς τακτικοὺς ἐπισκέπτες τοῦ χωριοῦ: ΠΩΣ ΘΑ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΕΤΕ αὐτὴ τὴν προσφορά τῆς Κοινοτικῆς Ἀρχῆς; ΠΟΙΟ εἶναι τὸ πρόγραμμά σας; Θά κάνετε ὀρειβάσιες στίς κορφές τῶν ὁμορφῶν βουνῶν μας; ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΕΣ θέβαια καί πεζοπορώντας καί ὄχι μὲ τὸ αὐτοκίνητο τοῦ μπαμπά. Σκεφτήκατε ὅτι πρέπει νά ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΕΤΕ τὴν πλούσια ἱστορία τῆς Κουκουβίστας παλιὰ καί πρόσφατη; Εἶναι στὸ πρόγραμμά σας ὁ ἐξωραϊσμός τοῦ Τάφου τῆς Ἀγίας Τριάδας πού πρέπει νά νῆται ἢ ΑΚΡΟΠΟΛΗ τοῦ χωριοῦ; Δὲ λέμε γιά ἐπισκέψεις στίς Καροῦτες καί τοὺς ἄλλους ἀγιασμένους ἀπ' τὸν Ἀγῶνα τόπους. Προγραμματίσατε συγκρότηση, ἀπὸ σᾶς τοὺς ἴδιους, μιᾶς «κομπανίας» κλαρίνο, λαγοῦτο, σαντούρι, τούμπανο, μιὰ ὁμάδα χορευταράδων, ἢ τέλος πάντων, νά χαρίσετε στὸ χωριὸ μιὰ - δυὸ «πνευματικὲς βραδυές;

Τὸ Πνευματικὸ Κέντρο, φίλοι, δέν εἶναι ἀπλὴ δουλειά. Μιὰ σάλα γιά νά παίξετε πῖγκ - πὸγκ ἢ ν' ἀκοῦτε μόνο ρὸκ μιουζικ. Εἶναι μπελάς. Ἄμποτε, ἂν σκέφτεστε ἔτσι, νά πετύχετε, νά σᾶς χαίρομαστε ὅλοι. Ἀκόμα καί οἱ γκρινιάρηδες.

Θύμιος ΜπουκουβάλαςΖ
Θεσ)νίκης 47 ΡΕΝΤΗΣ - ΠΕΙΡΑΙΑΣ

Τὸ Κοινοτικὸ Συμβούλιο τοῦ χωριοῦ

εὐχεται

σ' ὅλους τοὺς συγχωριανούς μας

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ
ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΤΟ 1981

